

χάβω ΡΗΜ. ⇒ χάφτω

το **χάδι** (του χαδιού, των χαδιών) ΟΥΣ.: το χάδι είναι αυτό που κάνουμε όταν χαϊδεύουμε κάποιον ή κάτι με την παλάμη μας: *Τα μωρά απολαμβάνουν το χάδι της μητέρας τους. / Του αρέσουν τα χάδια και τα γλυκόλογα.*

ο **χαδιάρης**, η **χαδιάρα**, το **χαδιάρικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι χαδιάρης, του αρέσουν πολύ τα χάδια και η τρυφερή συμπεριφορά: *Είναι πολύ χαδιάρικο μωρό και θέλει όλη την ώρα αγκαλιές και χάδια.*

χαζεύω (χάζεψα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος χαζεύει, δε δίνει προσοχή σε κάτι που γίνεται (= αφαιρούμαι ≠ προσέχω): *Μη χαζεύεις την ώρα του μαθήματος.*

2. λέμε ότι χαζεύουμε όταν περνάμε την ώρα μας χωρίς να κάνουμε κάτι σημαντικό (= χαζολογώ): *Την Κυριακή έμεινε στο σπίτι και χάζευε στο Ίντερνετ.*

3. λέμε ότι χαζεύουμε κάτι όταν περνάμε την ώρα μας κοιτάζοντας κάτι που μας ευχαριστεί: *Κάθεται στο παράθυρο και χαζεύει τους περαστικούς. / Βγήκε βόλτα στην αγορά για να χάζεψει τις βιτρίνες.*

4. χάζεψα: λέμε ότι κάποιος χάζεψε όταν φέρεται σαν χαζός: *Χάζεψες τελείως, τι ανοησίες είναι αυτές που λες!*

χαζολογώ/χαζολογώ (χαζολόγησα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.:) κάποιος χαζολογεί όταν περνάει την ώρα του χωρίς να κάνει κάτι σημαντικό (= χαζεύω, τεμπελιάζω): *Αντί να χαζολογάς, δε με βοηθάς να στρώσουμε το τραπέζι;*

η **χαζομάρα** (της χαζομάρας) ΟΥΣ.:

1. η χαζομάρα είναι αυτό που χαρακτηρίζει ένα χαζό άνθρωπο (= βλακεία, ανοησία ≠ εξυπνάδα): *Είναι περιγραφή η χαζομάρα αυτής της κοπέλας!*

2. η χαζομάρα είναι κάτι χαζό που λέει ή κάνει κάποιος (= βλακεία, κουταμάρα): *Τι χαζομάρα πήγες κι έκανες;*

⚠ Η λέξη χαζομάρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **χαζός**, η **χαζή**, το **χαζό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι χαζός, δεν είναι έξυπνος και δεν καταλαβαίνει γρήγορα (= κουτός, ανόητος, βλάκας ≠ έξυπνος): *Δεν τα πάει καλά στο σχολείο, γιατί είναι χαζός.*

2. λέμε για κάποιον ότι είναι χαζός όταν δε σκέφτεται προσεκτικά και κάνει χαζομάρες ή όταν εύκολα μπορούμε να τον ξεγελάσουμε (= ανόητος, αφελής): *Θα είσαι χαζός να τα παρα-*

τήσεις τώρα που έφτασες ως εδώ! / Τι φοβάσαι βρε χαζό; Πλάκα έκανα!

3. όταν κάτι είναι χαζό, ταιριάζει σε άνθρωπο που δεν είναι έξυπνος (= ηλίθιος, ανόητος): *Με κοιτούσε με χαζό βλέμμα, σαν να μην καταλάβαινε τι του έλεγα. / Βαρέθηκα πια τα χαζά αστεία του.*

4. λέμε για κάτι ότι είναι χαζό όταν είναι γελοίο, άσχημο, ασήμαντο κτλ. (= σαχλός): *Τι χαζό που είναι αυτό το καπέλο!*

ο **χαζοχαρούμενος**, η **χαζοχαρούμενη**, το **χαζοχαρούμενο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι χαζοχαρούμενος, δείχνει πάντα χαρούμενος, χωρίς να υπάρχει λόγος: *Είναι χαζοχαρούμενος και γελάει διαρκώς.*

το **χαϊδευτικό** (του χαϊδευτικού, των χαϊδευτικών) ΟΥΣ.: το χαϊδευτικό είναι το όνομα με το οποίο μας φωνάζουν οι συγγενείς και οι φίλοι και που συνήθως είναι μικρότερο από το κανονικό μας όνομα: *Με λένε Αποστόλη, αλλά οι δικοί μου με φωνάζουν Τόλη.*

ο **χαϊδευτικός**, η **χαϊδευτική**, το **χαϊδευτικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χαϊδευτικό, φανερώνει τη στοργή μας και την αγάπη μας με χειρονομίες ή λόγια: *Με ένα χαϊδευτικό χτύπημα στην πλάτη με καθησύχασε ότι όλα θα πάνε καλά.*

χαϊδεύω (χαϊδεψα), **χαϊδεύομαι** (χαϊδεύτηκα, χαϊδεμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χαϊδεύουμε κάποιον, μετακινούμε απαλά την παλάμη μας πάνω του, για να του δείξουμε τη στοργή μας: *Απλώσε το χέρι και τον χάιδεψε τρυφερά στο κεφάλι.*

2. όταν χαϊδεύουμε ένα παιδί, του κάνουμε όλες τις χάρες και το κακομαθαίνουμε (= κανακεύω): *Την έχετε χαϊδέψει πολύ, γι' αυτό σας κάνει ό,τι θέλει.*

3. χαϊδεύομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος χαϊδεύεται όταν δείχνει ότι του αρέσουν τα χάδια: *Η γάτα χαϊδεύεται στα πόδια μου. / Σταμάτα να χαϊδεύεσαι και να μιλάς σαν μωρό!*

χαιρέτα μας τον πλάτανο ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.: το λέμε ειρωνικά για να δείξουμε ότι κάτι θα αργήσει πολύ να γίνει ή δε θα γίνει ποτέ: *Σιγά μη βρούμε τέτοια ώρα εισιτήριο. Χαιρέτα μας τον πλάτανο!*

χαιρετάω/χαιρετώ (χαιρέτησα), **χαιρετιέμαι** (χαιρετήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν χαιρετάμε κάποιον, του λέμε ευγενικά λόγια ή κάνουμε ευγενικές χειρονομίες, πριν ή μετά το τέλος της συνάντησής μας: *Με είδε από μακριά και με χαιρέτησε με μια ελαφριά κίνηση του κεφαλιού. / Έφυγε χωρίς να με χαιρετήσει.*

2. χαιρετιόμαστε ΠΑΘ.: όταν χαιρετιόμαστε με κάποιον, λέει ο ένας στον άλλο ευγενικά λόγια ή κάνει ευγενικές χειρονομίες: *Χαιρετηθήκαμε από μακριά και συνεννοηθήκαμε να τηλεφωνηθούμε.*

ΕΚΦΡ. χαιρέτα μας τον πλάτανο

τα **χαιρετίσματα** ουσ.: τα χαιρετίσματα είναι τα ευγενικά λόγια που λέμε ή στέλνουμε μέσω άλλου προσώπου σε κάποιον που βρίσκεται μακριά μας: *Να δώσεις στη μητέρα σου πολλά χαιρετίσματα.*

⚠ Η λέξη χαιρετίσματα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

χαίρομαι (χάρηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος χαίρεται ή στέλνουμε με κάτι, νιώθει χαρά για αυτό (≠ λυπάμαι, στενοχωριέμαι): *Χάρηκα πολύ για τη γνωριμία. / Θα του πω τα νέα για να χαρεί.*

2. όταν χαιρόμαστε κάτι, νιώθουμε ευχαρίστηση όταν το κάνουμε (= απολαμβάνω, ευχαριστιέμαι): *Στις διακοπές χαίρομαι τον ύπνο μου. / Στο διάλειμμα δεν προλαβαίνει να χαρεί το παιχνίδι.*

η **χαίτη** (της χαιτής, των χαιτών) ουσ.: η χαιτή ενός λιονταριού ή ενός αλόγου είναι οι μακριές τρίχες που μεγαλώνουν στο σβέρκο τους: *Τα άγρια άλογα κάλπαζαν και η χαιτή τους ανέμιζε.*

χαλάει κόσμο ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάτι χαλάει κόσμο όταν έχει μεγάλη επιτυχία: *Χαλάει κόσμο η ταινία που παίζεται αυτές τις μέρες στον κινηματογράφο.*

το **χαλάζι** (του χαλαζιού, των χαλαζιών) ουσ.: το χαλάζι είναι μικρές μπάλες πάγου που πέφτουν όπως η βροχή από τον ουρανό: *Το χοντρό χαλάζι κατέστρεψε τη σοδειά των γεωργών.*

χαλάλι ΕΠΙΡΡ.: το λέμε για κάτι που αξίζει το χρόνο, τον κόπο ή τα χρήματα που ξοδέψαμε για αυτό: *Αφού σου αρέσει τόσο πολύ, χαλάλι σου, πάρ' το. / Χαλάλι οι ώρες που πέρασα για να το φτιάξω, τώρα δουλεύει περίφημα.*

ο **χαλαρός**, η **χαλαρή**, το **χαλαρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χαλαρό, δεν είναι σφιχτά δεμένο ή αρκετά τενωμένο: *Το σκοινί της βάρκας ήταν χαλαρό, γι' αυτό λύθηκε. (≠ σφιχτός)*

2. λέμε ότι κάτι είναι χαλαρό όταν δεν είναι πολύ ζωηρό ή έντονο (≠ έντονος): *Πέρασα με ήσυχες και χαλαρές διακοπές.*

3. λέμε ότι κάτι είναι χαλαρό όταν δεν είναι πολύ αυστηρό (= επιεικής ≠ αυστηρός): *Στο διαγώνισμα όλοι αντέγραψαν, γιατί η επιτήρηση ήταν πολύ χαλαρή.*

τα **χαλάσματα** (των χαλασμάτων) ουσ.: τα χαλάσματα είναι ό,τι έχει μείνει από ένα κτίριο που έχει γκρεμιστεί ή καταστραφεί (= ερείπια): *Τα πέτρινα χαλάσματα μαρτυρούν την ύπαρξη της παλιάς πόλης.*

ο **χαλασμός** (του χαλασμού) ουσ.: όταν γίνεται χαλασμός, γίνεται μεγάλη καταστροφή ή επικρατεί μεγάλη αναστάτωση: *Έξω γίνεται χαλασμός, βρέχει και φυσάει ασταμάτητα. / Στις εκπτώσεις γινόταν χαλασμός από τον κόσμο στα μαγαζιά.*

⚠ Η λέξη χαλασμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

χαλάω/χαλώ (χάλασα, χαλασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χαλάμε κάτι, το κάνουμε να γίνει άχρηστο, να μην μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε (= καταστρέφω): *Μην ανοιγοκλείνεις την τηλεόραση, θα τη χαλάσεις! / Τα χάλασε τα παπούτσια από το πολύ περπάτημα. (= φθείρω)*

2. χαλάμε κάτι όταν χρησιμοποιούμε μεγάλη ποσότητα από αυτό (= ξοδεύω, σπαταλώ): *Χάλασε ολόκληρη περιουσία για να αγοράσει το σπίτι.*

3. όταν χαλάμε χρήματα, δίνουμε ένα νόμισμα για να πάρουμε περισσότερα νομίσματα της ίδιας αξίας για το ίδιο ποσό (= κάνω ψιλά): *Μπορείς να μου χαλάσεις πενήντα ευρώ;*

4. χαλάμε κάποιον όταν τον κάνουμε να έχει κακό χαρακτήρα: *Θα το χαλάσεις το παιδί άμα του κάνεις όλα τα χατίρια. (= κακομαθαίνω) / Τον χάλασαν οι κακές παρέες. (= διαφθείρω)*

5. χαλάμε μια σχέση ή κάτι άλλο όταν την κάνουμε να σταματήσει να υπάρχει: *Χάλασε τη φιλία μας με τη συμπεριφορά του. (= διαλύω, καταστρέφω) / Χάλασε τη συμφωνία μας.*

6. λέμε ότι κάτι χαλάει ή ότι κάτι άλλο το χαλάει όταν δεν μπορεί να γίνει (= ματαιώνω, ανατρέπω): *Ο καιρός μάς χάλασε τα σχέδια για την εκδρομή.*

7. **χαλάει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι χαλάει, γίνεται άχρηστο, δεν μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε: *Χάλασε η ηλεκτρική σκούπα. (= καταστρέφεται) / Χαλάνε τα τρόφιμα από τη ζέστη. (= αλλοιώνεται) / Χάλασαν τα τακούνια των παπουτσιών μου. (= φθείρεται)*

8. **χαλάει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι χαλάει όταν γίνεται χειρότερο (= χειροτερεύει ≠ καλυτερεύει, φτιάχνει): *Την ημέρα ο καιρός θα είναι καλός, αλλά θα χαλάσει το βράδυ.*

ΕΚΦΡ. δε χάλασε ο κόσμος, δε χαλάω τη ζαχαρένια μου, δε χαλάω χατίρι, ο κόσμος να χαλάσει, χαλάει κόσμο, χαλάω τον κόσμο

χαλάω τον κόσμο ΕΚΦΡ.: όταν χαλάω τον κόσμο, προκαλώ φασαρία ή αναστάτωση: *Χάλασε τον κόσμο με τις φωνές του! / Χάλασε τον κόσμο μέχρι να βρει το πορτοφόλι της.*

ο **χαλβάς** (του χαλβά, των χαλβάδων) ουσ.:

1. ο χαλβάς είναι ένα τρόφιμο σε παραλληλόγραμμο σχήμα που γίνεται από ταχίνι, ζάχαρη και άλλα υλικά: *Όταν νηστεύουμε τρώμε χαλβά, ψωμί και ελιές.*

2. ο χαλβάς είναι ένα σπιτικό γλυκό που γίνεται από σιμιγδάλι, ζάχαρη και βούτυρο ή λάδι: *Ο χαλβάς είναι τούρτικο γλυκό που το φτιάχνουμε και στην Ελλάδα.*

3. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε χαλβά τον ανόητο και δειλό άνθρωπο: *Σιγά μη ζητήσει αύξηση από το αφεντικό, αυτός ο χαλβάς!*

το **χαλί** (του χαλιού, των χαλιών) ουσ.: το χαλί είναι ένα κομμάτι από χοντρό ύφασμα, συνήθως μάλλινο ή βαμβάκερο, που το στρώνουμε στο πάτωμα: *Μπήκε ο χειμώνας και στρώσαμε τα χαλιά.*

το **χάλι** ΟΥΣ.:

1. χάλι λέμε την πολύ άσχημη κατάσταση στην οποία βρίσκεται κάποιος ή κάτι: *Λείπαμε πολύ καιρό και όταν γυρίσαμε βρήκαμε το σπίτι σε μεγάλο χάλι.*

2. **χάλια** ΠΛΗΘ.: λέμε ότι κάποιος ή κάτι είναι χάλια όταν δε μας αρέσει καθόλου (= αηδία, αίσχος): *Το φόρεμά της είναι χάλια!*

⚠ Η λέξη χάλι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. ένα μάτσο χάλια

το **χαλίκι** (του χαλικιού, των χαλικιών) ΟΥΣ.: το χαλίκι είναι μικρό κομμάτι πέτρας: *Ο δρόμος που οδηγούσε στο διπλανό χωριό ήταν στρωμένος με χαλίκια.*

το **χαλινάρι** (του χαλιναριού, των χαλιναριών) ΟΥΣ.: τα χαλινάρια είναι μια κατασκευή από δύο λουριά, που την τοποθετούμε γύρω από το κεφάλι ενός ζώου ώστε, όταν το οδηγούμε, να μπορούμε να το κατευθύνουμε εκεί που θέλουμε (= γκέμι): *Τράβηξε με δύναμη τα γκέμια του αλόγου κι αυτό σταμάτησε να τρέχει.*

⚠ Η λέξη χαλινάρι χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **χάλκινος**, η **χάλκινη**, το **χάλκινο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χάλκινο, είναι φτιαγμένο από χαλκό: *Ο αθλητής που έρχεται τρίτος στους αγώνες παίρνει το χάλκινο μετάλλιο.*

η **χαλκομανία** (της χαλκομανίας, των χαλκομανιών) ΟΥΣ.: η χαλκομανία είναι εικόνα σε χαρτί που μπορούμε να την κολλήσουμε σε μια επιφάνεια: *Κολλούσε στους τοίχους χαλκομανίες με τους αγαπημένους του ήρωες.*

ο **χαλκός** (του χαλκού) ΟΥΣ.: ο χαλκός είναι ένα μέταλλο με κοκκινωπό χρώμα, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε διάφορα αντικείμενα: *Νομίσματα μικρής αξίας είναι φτιαγμένα από χαλκό, όπως το ένα λεπτό και τα δύο λεπτά.*

⚠ Η λέξη χαλκός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χάλυβας** (του χάλυβα) ΟΥΣ.: ο χάλυβας είναι το ατσάλι: *Σωλήνες από χάλυβα.*

⚠ Η λέξη χάλυβας δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χαμαιλέοντας** (του χαμαιλέοντα, των χαμαιλεόντων) ΟΥΣ.:

1. ο χαμαιλέοντας είναι ένα είδος σαύρας, που το δέρμα του αλλάζει χρώμα ανάλογα με το περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται: *Ο χαμαιλέοντας έχει μακριά και λεπτή γλώσσα για να πιάνει έντομα.*

2. χαμαιλέοντα λέμε τον άνθρωπο που αλλάζει απόψεις ή αλλάζει μορφή ανάλογα με το περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται, για να εξυπηρετεί το συμφέρον του: *Μόνον όσοι είναι χαμαιλέοντες μπορούν να επιβιώσουν σ' ένα τόσο ανταγωνιστικό χώρο.*

χαμένο κορμί ΕΚΦΡ. (ΜΕΙΩΤ.): το λέμε για κάποιον που είναι εντελώς άχρηστος και αποτυχημένος: *Ένα χαμένο κορμί είναι, δεν πρέπει να του έχεις καμία εμπιστοσύνη.*

χαμηλά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται χαμηλά, βρίσκεται πολύ κοντά στο έδαφος (≠ ψηλά): *Το αεροπλάνο πετάει χαμηλά για να προσγειωθεί.*

2. όταν κάποιος μιλάει χαμηλά, μιλάει με σιγανή και ήρεμη φωνή (= χαμηλόφωνα ≠ δυνατά): *Στην άκρη του διαδρόμου ένα ζευγάρι μιλάει χαμηλά, δεν ακούω τι λένε.*

3. λέμε ότι οι τιμές κάποιων προϊόντων είναι χαμηλά όταν είναι αρκετά φτηνά (≠ ψηλά): *Τα ξενοδοχεία του νησιού κρατούν χαμηλά τις τιμές τους όλο το χρόνο.*

ο **χαμηλός**, η **χαμηλή**, το **χαμηλό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χαμηλό, δεν έχει μεγάλο ύψος (≠ ψηλός): *Πήδηξε εύκολα πάνω από το χαμηλό φράχτη. / Αγόρασε ένα ζευγάρι χαμηλά μποτάκια.*

2. όταν κάτι είναι χαμηλό, είναι μικρότερο από το κανονικό ή το συνηθισμένο: *Οι χαμηλές θερμοκρασίες θα συνεχιστούν για όλη την εβδομάδα. / Βρήκα τη χαμηλότερη τιμή της αγοράς. (= φτηνός)*

3. λέμε ότι κάτι είναι χαμηλό όταν δεν είναι πολύ δυνατό ή έντονο (= σιγανός ≠ δυνατός): *Έσκυψε και κάτι της ψιθύρισε στο αυτί με χαμηλή φωνή. / Το χαμηλό φως των κεριών είναι πολύ ρομαντικό.*

χαμηλόφωνα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι λέγεται χαμηλόφωνα, λέγεται με σιγανή φωνή (= ψιθυριστά ≠ μεγαλόφωνα): *Μιλούν χαμηλόφωνα για να μην ξυπνήσουν τα μωρά.*

ο **χαμηλόφωνος**, η **χαμηλόφωνη**, το **χαμηλόφωνο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χαμηλόφωνο, λέγεται με χαμηλή φωνή (= ψιθυριστός ≠ μεγαλόφωνος): *Πέρασαν από μπροστά μου ήσυχα συνεχίζοντας τη χαμηλόφωνη συνομιλία τους.*

χαμηλώνω (χαμήλωσα, χαμηλωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χαμηλώνουμε κάτι ή όταν κάτι χαμηλώνει, το φέρνουμε πιο κοντά στο έδαφος (= κατεβάζω ≠ σηκώνω, ανεβάζω): *Χαμήλωσε τα ρολά για να μην μπαίνει φως στο δωμάτιο. / Το αεροπλάνο χαμήλωσε σιγά σιγά και προσγειώθηκε.*

2. όταν χαμηλώνουμε κάτι ή όταν κάτι χαμηλώνει, το κάνουμε να γίνει λιγότερο σε δύναμη, αριθμό κτλ. (= κατεβάζω ≠ ανεβάζω): *Χαμήλωσε τη μουσική, γιατί θέλω να διαβάσω! / Το δυνατό φως χαμήλωσε. / Χαμηλώνουν οι τιμές στις εκπτώσεις.*

ο **χαμογελαστός**, η **χαμογελαστή**, το **χαμογελαστό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι χαμογελαστός, χαμογελάει και έχει χαρούμενη έκφραση στο πρόσωπό του (≠ σκυθρωπός): *Ήρθε χαμογελαστή να μου πει τα ευχαρίστητα νέα.*

χαμογελάω/χαμογελώ (χαμογέλασα) ΡΗΜ.: όταν χαμογελάμε, γελάμε ελαφρά με λίγο τενωμένα τα χείλια προς τα πάνω, για να δείξουμε χαρά, ικανοποίηση κτλ.: *Χαμογέλασε ικανοποιημένος που είχε πετύχει το σκοπό του.*

/ Του έκλεισε το μάτι και του χαμογέλασε με νόημα.

ΕΚΦΡ. μου χαμογελάει η τύχη

το **χαμόγελο** (του χαμόγελου, των χαμόγελων) ουσ.: το χαμόγελο είναι η έκφραση που παίρνει το πρόσωπό μας όταν χαμογελάμε: Ένα χαμόγελό σας αρκεί για να κάνει ευτυχισμένο ένα παιδί. / Με κοίταξε με ένα ειρωνικό χαμόγελο.

το **χαμομήλι** (του χαμομηλιού, των χαμομηλιών) ουσ.:

1. το χαμομήλι είναι ένα φυτό με ωραίο άρωμα που μοιάζει με μικρή μαργαρίτα, και συνήθως το βράζουμε και το πίνουμε σαν ρόφημα ή φτιάχνουμε με αυτό διάφορα καλλυντικά: Ένα χωράφι γεμάτο χαμομήλι και παπαρούνες. / Λούζεται με σαμπουάν χαμομηλιού.

2. χαμομήλι λέμε το ρόφημα που φτιάχνουμε από τα άνθη αυτού του φυτού: Να πεις ένα ζεστό χαμομήλι, κάνει καλό στο στομάχι.

ο **χαμός** (του χαμού) ουσ.: ο χαμός κάποιου είναι ο θάνατός του: Οι συγγενείς των θυμάτων είναι απαρηγόρητοι για το χαμό των αγαπημένων τους.

△ Η λέξη χαμός δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. γίνεται χαμός

το **χάμπουργκερ** ουσ.: το χάμπουργκερ είναι δύο κομμάτια από στρογγυλό ψωμί που ανάμεσα τους βάζουμε μπιφτέκι, τυρί και άλλα υλικά και τα τρώμε όλα μαζί: Του αρέσει να βάζει κέτσαπ στο χάμπουργκερ.

△ Η λέξη χάμπουργκερ δεν κλίνεται.

το **χάμστερ** ουσ.: το χάμστερ είναι ένα μικρό μαλλιαρό ζώο που μοιάζει με το ποντίκι και το χρησιμοποιούν οι επιστήμονες για πειράματα: Κλουβιά και παιχνίδια για χάμστερ.

△ Η λέξη χάμστερ δεν κλίνεται.

χάμω και **χάμου** ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάτι βρίσκεται χάμω, βρίσκεται στο έδαφος ή στο πάτωμα (= καταγής, κάτω): Πέταξε το τσιγάρο του χάμω, χωρίς να το σβήσει.

χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε για να τονίσουμε ότι κάπου υπάρχει πολύς κόσμος και γίνεται χαμός: Στο κέντρο της Αθήνας έχει τόσο κόσμο που χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα.

ο **χάννος** (του χάννου, των χάννων) ουσ.:

1. ο χάννος είναι ένα ψάρι που φαίνεται κουτό, γιατί έχει το στόμα του συνέχεια ανοιχτό: Το φθινόπωρο είναι η εποχή που ψαρεύονται οι χάννοι.

2. (ΜΕΙΩΤ.) χάννο λέμε τον κουτό άνθρωπο, συνήθως όταν δεν καταλαβαίνει κάτι και μας κοιτάει με το στόμα ανοιχτό: Γιατί με κοιτάς σαν χάννος, δεν κατάλαβες τι σου ζήτησα;

το **χαντάκι** (του χαντακιού, των χαντακιών) ουσ.: το χαντάκι είναι ένα στενό και μακρύ άνοιγμα στο χώμα για να φεύγουν τα νερά: Το αυτοκίνητο έπεσε σε ένα χαντάκι.

το **χάντμπολ** ουσ.: το χάντμπολ είναι ένα άθλημα που μοιάζει αρκετά με το ποδόσφαιρο, με τη

μόνη διαφορά ότι οι παίκτες δεν κλοτσάνε την μπάλα, αλλά την πετάνε ο ένας στον άλλο με τα χέρια (= χειροσφαίριση): Κάθε ομάδα χάντμπολ έχει δώδεκα παίκτες.

△ Η λέξη χάντμπολ δεν κλίνεται.

η **χάντρα** (της χάντρας, των χαντρών) ουσ.: η χάντρα είναι μια μικρή σφαίρα από χρωματιστό γυαλί, μέταλλο ή πλαστικό με μία τρύπα στη μέση: Κολιέ από πράσινες, κόκκινες και θαλασσίες χάντρες.

χάνω (έχασα), **χάνομαι** (χάθηκα, χαμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χάνουμε κάτι, δεν το έχουμε πια, γιατί μας το πήραν ή γιατί καταστράφηκε (= στερούμαι): Έχασαν τα πάντα όταν κήκε το σπίτι τους. / Έχασε τη δουλειά της όταν έκλεισε η εταιρεία.

2. χάνουμε κάποιον ή κάτι όταν δεν μπορούμε να βρούμε πού είναι (≠ βρίσκω): Πάλι έχασε τα κλειδιά της. / Ήταν ταραγμένη, επειδή έχασε το παιδί στο σουπερμάρκετ.

3. όταν χάνουμε σε διαγωνισμό, αγώνα κτλ., κάποιος είναι καλύτερος από εμάς (≠ κερδίζω, νικώ): Το κόμμα του έχασε στις εκλογές. / Όταν παίζω μαζί του τάβλι, πάντα χάνω.

4. μπορούμε να πούμε ότι χάνουμε κάποια από τις αισθήσεις μας ή μέρος του σώματός μας όταν δεν τα έχουμε πια, λόγω ηλικίας, ατυχήματος κτλ.: Ο παππούς έχασε την ακοή του. / Έχασε το αριστερό του πόδι στον πόλεμο.

5. χάνουμε ένα καλό συναίσθημα ή χαρακτηριστικό όταν σταματάμε να το έχουμε (≠ διατηρώ): Έχασε την ψυχραιμία της και τον έδειρε. / Τα χρωματιστά ρούχα χάνουν το χρώμα τους στο πλύσιμο.

6. όταν χάνουμε το τρένο, το πλοίο κτλ., δε φτάνουμε στην ώρα μας για να το πάρουμε (≠ προλαβαίνω): Βιάσου, γιατί θα χάσεις το λεωφορείο.

7. όταν χάνουμε ένα γεγονός, δεν το παρακολουθούμε ή δεν παίρνουμε μέρος σε αυτό: Έχασε το μάθημα γιατί ήταν άρρωστη. / Είναι εξαιρετική ταινία, δεν πρέπει να τη χάσεις!

8. όταν χάνουμε χρόνο, ευκαιρία κτλ., δεν τα χρησιμοποιούμε με το σωστό τρόπο, ώστε να πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα: Έχασε μια εξαιρετική ευκαιρία για δουλειά. / Μη χάνεις το χρόνο σου να τον πείσεις!

9. κάποιος ή κάτι χάνει κάτι άλλο όταν έχει λιγότερο από όσο είχε πριν (= παίρνω): Τα λάστιχα χάνουν αέρα. / Έκανε δίαιτα και έχασε πέντε κιλά.

10. **χάνει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν ένα ρολόι χάνει, δουλεύει πιο αργά από ό,τι πρέπει και δε δείχνει τη σωστή ώρα (= πάει πίσω ≠ πάει μπροστά): Το ρολόι χάνει πέντε λεπτά.

11. **χάνομαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι χάθηκε όταν δεν μπορούμε να δούμε ή να βρούμε κάτι ή κάποιον (= εξαφανίζομαι): Χάθηκε το πλοίο στον ορίζοντα. / Χάθηκε η τσάντα μου.

12. χάνομαι ΠΑΘ.: αντί να πούμε ότι κάποιος σκοτώθηκε μπορούμε να πούμε ότι χάθηκε (= πεθαίνω): *Χάθηκαν πολλοί άνθρωποι στο μεγάλο σεισμό.*

13. χάνομαι ΠΑΘ.: όταν χανόμαστε, δεν ξέρουμε πώς να πάμε σε ένα μέρος ή πού βρισκόμαστε: *Χάθηκε και δεν μπόρεσε να βρει το σπίτι μου.*

14. χάνομαι ΠΑΘ.: όταν χανόμαστε με κάποιον, δεν τον βλέπουμε συχνά: *Χαθήκαμε με τους παλιούς μας συμμαθητές.*

ΕΚΦΡ. τα χάνω, χαμένο κορμί, χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα, χάνω έδαφος, χάνω τ' αυγά και τα πασχάλια, χάνω τα λόγια μου, χάνω τις αισθήσεις μου, χάνω το λογαριασμό, χάνω τον μπούσουλα

χάνω έδαφος ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος ή κάτι χάνει έδαφος, γίνεται πιο ανίσχυρο σε σχέση με τους αντιπάλους του (≠ κερδίζω έδαφος): *Τα γκάλοπ δείχνουν ότι το κόμμα του έχει αρχίσει να χάνει έδαφος.*

χάνω τ' αυγά και τα πασχάλια ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε όταν νιώθουμε μεγάλη ταραχή και δεν ξέρουμε πώς να αντιδράσουμε (= σαστιζώ, τα χάνω): *Από τον πανικό της να προλάβει το τρένο, έχασε τα αυγά και τα πασχάλια.*

χάνω τα λόγια μου ΕΚΦΡ.:

1. όταν χάνουμε τα λόγια μας, δεν μπορούμε να μιλήσουμε από μεγάλη ταραχή ή έκπληξη: *Όταν βγήκε στη σκηνή και είδε τον κόσμο, έχασε τα λόγια του.*

2. όταν χάνουμε τα λόγια μας, μιλάμε μάταια σε κάποιον, γιατί αδιαφορεί: *Μη χάνεις τα λόγια σου, δεν αλλάζει γνώμη αυτός.*

χάνω τις αισθήσεις μου ΕΚΦΡ.: όταν χάνουμε τις αισθήσεις μας, μένουμε ανείσθητοι για λίγη ώρα (= λιποθυμώ): *Από την πολλή ζέστη, ζαλίστηκε και έχασε τις αισθήσεις του.*

χάνω το λογαριασμό ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν κάτι γίνεται τόσες πολλές φορές, που δεν μπορούμε να τις μετρήσουμε: *Τον έχει δανείσει τόσες φορές, που πια έχει χάσει το λογαριασμό.*

χάνω τον μπούσουλα ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν χάνουμε τον μπούσουλα, σαστιζουμε και δεν ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε (= χάνω τ' αυγά και τα πασχάλια): *Από τότε που έφυγε ο διευθυντής έχουν χάσει τον μπούσουλα στην εταιρεία.*

το χάος (του χάους) ΟΥΣ.:

1. το χάος είναι ο άπειρος χώρος στο διάστημα μέσα στον οποίο κινούνται τα ουράνια σώματα

2. (ΜΕΙΣΤ.) λέμε ότι κάπου υπάρχει χάος όταν εκεί υπάρχει μεγάλη ακαταστασία και αναστάτωση: *Χάος επικρατεί στην υπηρεσία μετά την παραίτηση του διευθυντή.*

⚠ Η λέξη χάος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το χάπι (του χαπιού, των χαπιών) ΟΥΣ.: το χάπι είναι ένα φάρμακο που το καταπίνουμε με νερό χωρίς να το μασάμε (= χαπάκι): *Η ασπιρίνη είναι το πιο αποτελεσματικό χάπι για τον πονοκέφαλο.*

η **χαρά** (της χαράς, των χαρών) ΟΥΣ.:

1. η χαρά είναι η μεγάλη ευχαρίστηση που νιώθουμε όταν γίνεται κάτι καλό ή όταν περνάμε καλά (≠ λύπη): *Η γέννηση του μωρού μάς γέμισε με μεγάλη χαρά.*

2. η χαρά είναι καθετί που μας κάνει να νιώθουμε ευχάριστα: *Δεν πρόλαβε να απολαύσει τις χαρές της ζωής.*

ΕΚΦΡ. γεια χαρά, μια χαρά, πετάω από τη χαρά μου, χαρά Θεού

χαρά Θεού ΕΚΦΡ.: το λέμε για μια ηλιόλουστη μέρα: *Πάμε έξω για καφέ; Είναι χαρά Θεού!*

η **χαράδρα** (της χαράδρας, των χαράδρων) ΟΥΣ.: η χαράδρα είναι το στενόμακρο και απότομο άνοιγμα που υπάρχει ανάμεσα σε δύο βουνά: *Ένας ορειβάτης έπεσε σε μια απότομη χαράδρα.*

χαράζω (χάραξα), **χαράζομαι** (χαράχτηκα, χα-ραγμένος) ΡΗΜ.:

1. χαράζουμε κάτι όταν κάνουμε λεπτά ανοίγματα πάνω στην επιφάνειά του με κάτι μυτερό: *Χάραξε το πορτοκάλι για να το καθαρίσει. / Κάποιος χάραξε την πόρτα του αυτοκινήτου με κλειδί. (= γρατσουνάω)*

2. χαράζουμε κάτι σε ξύλο, μέταλλο, πέτρα κτλ. όταν κάνουμε πάνω του σχέδια και σχήματα με κάτι μυτερό (= σκαλίζω): *Για να τους τιμήσουν, χάραξαν πάνω στο μνημείο μια επιγραφή με τα ονόματά τους.*

3. όταν χαράζουμε κάτι, φτιάχνουμε στο χαρτί γραμμές με χάρακα (= σχεδιάζω): *Χαράζει δύο παράλληλες ευθείες στο τετράδιό σας.*

4. λέμε ότι χαράζουμε κάτι όταν κάνουμε πρώτοι εμείς κάτι που οι άλλοι το χρησιμοποιούν σαν παράδειγμα: *Ακολούθησαν την πολιτική που χάραξε η προηγούμενη κυβέρνηση.*

5. χαράζει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν χαράζει, αρχίζει να γίνεται μέρα (= ξημερώνει, φέγγει, φωτίζει): *Ξυπνάει νωρίς, πριν χαράξει, για να πάει στη δουλειά του.*

6. χαράζεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν λέμε ότι κάτι χαράζεται στη μνήμη μας, δε θα το ξεχάσουμε ποτέ: *Το περιστατικό αυτό χαράχτηκε βαθιά στην ψυχή μου.*

ο **χάρακας** (του χάρακα, των χαράκων) ΟΥΣ.: ο χάρακας είναι το όργανο με το οποίο μετράμε ή τραβάμε ίσιες γραμμές: *Σχεδιάστε με το χάρακα μια ευθεία γραμμή. / Μετρήστε με το χάρακα πόσα εκατοστά είναι η κάθε πλευρά του τριγώνου.*

ο **χαράκτηρας** (του χαράκτηρα, των χαράκτηρων) ΟΥΣ.:

1. ο χαράκτηρας είναι ο ιδιαίτερος τρόπος με τον οποίο σκέφτεται και συμπεριφέρεται κάποιος (= προσωπικότητα): *Η ισχυρή του θέληση ήταν ένα από τα βασικά στοιχεία του χαρακτήρα του.*

2. ο χαράκτηρας είναι το σύνολο των χαρακτηριστικών που κάνουν κάτι να ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα: *Προσπαθούν να διατηρήσουν τον παραδοσιακό χαρακτήρα του χωριού.*

3. χαρακτήρα λέμε τον ήρωα σε ένα βιβλίο, σε μια ταινία κτλ.: *Ο βασικός χαρακτήρας του βιβλίου είναι ένα ατίθασο αλλά καλό παιδάκι.*

4. ο χαρακτήρας είναι κάθε γράμμα, αριθμός ή άλλο σύμβολο που είναι γραμμένο ή τυπωμένο κάπου: *Ο υπολογιστής αναγνωρίζει τα σημεία στίξης ως ξεχωριστούς χαρακτήρες.*

5. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, χαρακτήρα λέμε το τελευταίο γράμμα του θέματος μιας λέξης: *Στη λέξη "κόβω", το θέμα είναι το "κόβ-" και ο χαρακτήρας είναι το γράμμα "β".*

ΕΚΦΡ. κρατάω χαρακτήρα

το **χαρακτηριστικό** (του χαρακτηριστικού, των χαρακτηριστικών) **ΟΥΣ.:**

1. το χαρακτηριστικό είναι το ιδιαίτερο στοιχείο που κάνει κάποιον ή κάτι να ξεχωρίζει (= γνώρισμα): *Χαρακτηριστικό του νησιού είναι οι μικρές, γραφικές παραλίες.*

2. χαρακτηριστικά **ΠΛΗΘ.:** τα χαρακτηριστικά ενός ανθρώπου είναι τα εξωτερικά του γνωρίσματα, και κυρίως τα στοιχεία του προσώπου του: *Ο μάρτυρας περιέγραψε τα χαρακτηριστικά του δράστη στην αστυνομία.*

ο **χαρακτηριστικός**, η **χαρακτηριστική**, το **χαρακτηριστικό** **ΕΠΙΘ.:** όταν κάτι είναι χαρακτηριστικό ενός ανθρώπου, ενός πράγματος, μιας ομάδας κτλ., είναι αυτό που τα κάνει να ξεχωρίζουν (= αντιπροσωπευτικός, τυπικός): *Οι αμμοθύελλες είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα της ερήμου. / Είναι χαρακτηριστικός τύπος Ιταλός.*

το **χάραμα** **ΟΥΣ.:** το χάραμα είναι το πρώτο φως της ημέρας πριν ανατείλει ο ήλιος (= αυγή, χαρραγή): *Ξυπνήσαμε τόσο νωρίς, που προλάβουμε και είδαμε το χάραμα.*

⚠ Η λέξη χάραμα δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. άγρια χαράματα

η **χαραμάδα** (της χαραμάδας, των χαραμάδων) **ΟΥΣ.:** η χαραμάδα είναι στενό και μακρύ άνοιγμα πάνω σε μια ξύλινη επιφάνεια ή ανάμεσα σε δύο επιφάνειες που δεν ενώνονται (= σχισμή, κενό): *Τους παρακολουθούσε να τσακώνονται μέσα από τη χαραμάδα της πόρτας.*

χαράματα **ΕΠΙΡΡ.:** όταν κάτι γίνεται χαράματα, γίνεται πολύ νωρίς το πρωί, πριν ανατείλει ο ήλιος (= ξημερώματα): *Ξυπνάει χαράματα για να πάει στη δουλειά.*

η **χάρη** (της χάρης) **ΟΥΣ.:**

1. λέμε για κάποιον ή για κάτι ότι έχει χάρη όταν είναι ελκυστικό, επειδή είναι όμορφο ή ευχάριστο: *Οι χορευτές γλιστράνε με χάρη πάνω στον πάγο. / Οι κινήσεις της έχουν χάρη.*

2. η χάρη είναι το καλό στοιχείο που έχει κάποιος ή κάτι: *Άλλες χάρες έχει η θάλασσα και άλλες το βουνό. (= χάρισμα) / Είναι ένας φυσιολογικός άνθρωπος όπως όλοι, με χάρες κι ελαττώματα. (= προτέρημα)*

3. η χάρη είναι κάτι που κάνουμε σε κάποιον για να τον βοηθήσουμε: *Μπορείς, σε παρακαλώ, να μου κάνεις μια χάρη; (= εξυπηρέτηση)*

/ Δεν μπορώ να του κάνω όλες τις χάρες. (= χатиρί)

4. η χάρη είναι αυτό που νιώθουμε για κάποιον που μας βοήθησε (= ευγνωμοσύνη): *Του χρωστάω μεγάλη χάρη.*

⚠ Η λέξη χάρη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. για χάρη κάποιου, λόγου χάρη, παραδείγματος χάρη, ποιος τη χάρη σου

χάρη σε **ΠΡΟΘ.:** κάτι καλό γίνεται χάρη σε κάποιον όταν αυτός έχει βοηθήσει για να γίνει: *Χάρη στο δικό του γκολ κέρδισαν τον αγώνα.*

χαρίζω (χάρισα), **χαρίζομαι** (χαρίστηκα, χαρισμένος) **ΡΗΜ.:**

1. όταν χαρίζουμε κάτι σε κάποιον, του το κάνουμε δώρο: *Μου χάρισε ένα βιβλίο στα γενέθλιά μου. (= δωρίζω)*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι μας χαρίζει κάτι όταν μας αφήνει να το έχουμε, να το κερδίσουμε κτλ.: *Το τελευταίο γκολ χάρισε τη νίκη στην ομάδα. / Η φύση τής χάρισε υγεία και ομορφιά.*

3. χαρίζομαι **ΠΑΘ.:** όταν χαρίζομαι σε κάποιον, του φέρομαι με ευνοϊκό τρόπο (= ευνοώ): *Οι δίκαιοι δικαστές δε χαρίζονται σε κανέναν.*

ΕΚΦΡ. τη χαρίζω

το **χάρισμα** (του χαρίσματος, των χαρισμάτων) **ΟΥΣ.:** το χάρισμα είναι ένα καλό χαρακτηριστικό που έχει κάποιος από τη φύση του: *Είναι ένας άνθρωπος με πολλά χαρίσματα. (= προτέρημα) / Έχει το χάρισμα να γίνεται αμέσως αγαπητή. (= ταλέντο)*

χάρισμα **ΕΠΙΡΡ.:** όταν παίρνουμε κάτι χάρισμα, το παίρνουμε χωρίς να χρειάζεται να δώσουμε λεφτά (= τζάμπα): *Όταν αγόρασε το αυτοκίνητο, του έδωσαν χάρισμα την κουκούλα.*

χαριτωμένα **ΕΠΙΡΡ.:** όταν κάνουμε κάτι χαριτωμένα, το κάνουμε με χαριτωμένο τρόπο: *Η νεαρή κοπέλα περπατούσε πολύ χαριτωμένα.*

ο **χαριτωμένος**, η **χαριτωμένη**, το **χαριτωμένο** **ΕΠΙΘ.:**

1. όταν κάποιος είναι χαριτωμένος, κινείται και συμπεριφέρεται με χάρη (≠ άχαρος): *Με πλησίασε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.*

2. όταν κάτι είναι χαριτωμένο, είναι όμορφο ή ευχάριστο: *Πολύ χαριτωμένο το φόρεμά σου!*

χάρμα **ΕΠΙΡΡ.:** όταν λέμε χάρμα, εννοούμε πάρα πολύ καλά ή πάρα πολύ ωραία (= θαυμάσια, υπέροχα): *Χάρμα είναι εδώ δίπλα στη λίμνη!*

χαρμόсуна **ΕΠΙΡΡ.:** όταν κάτι γίνεται χαρμόсуна, γίνεται με τρόπο που δείχνει μεγάλη χαρά: *Οι καμπάνες χτυπούν χαρμόсуна την Κυριακή του Πάσχα.*

ο **χαρμόсунос**, η **χαρμόсуνη**, το **χαρμόсуно** **ΕΠΙΘ.:** όταν κάτι είναι χαρμόсуно, μας δίνει μεγάλη χαρά (= ευχάριστος ≠ δυσάρεστος): *Μάθαμε τη χαρμόсуνη είδηση της γέννησης του παιδιού.*

ο **χάρος** (του χάρου) **ΟΥΣ.:** ο χάρος είναι ο θάνατος όπως τον φαντάζονται οι απλοί άνθρωποι, δηλαδή σαν άντρα με μαύρα ρούχα που

έρχεται να πάρει όποιον πεθαίνει: *Συγγενείς και φίλοι άφηναν λουλουδία στο σημείο όπου ο χάρος πήρε τους δικούς τους.*

⚠ Η λέξη χάρος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. βλέπω το χάρο με τα μάτια μου, γλιτώνω από του χάρου τα δόντια

χαρούμενα **ΕΠΙΡΡ.:** όταν κάτι γίνεται χαρούμενα, γίνεται με χαρούμενη διάθεση (**≠** λυπημένα): *Οι μέρες στις διακοπές κυλούσαν χαρούμενα.*

ο **χαρούμενος**, η **χαρούμενη**, το **χαρούμενο** **ΕΠΙΘ.:**

1. όταν κάποιος είναι χαρούμενος, νιώθει χαρά (**≠** λυπημένος, στενοχωρημένος): *Απόκτησε το πρώτο του παιδί και είναι πολύ χαρούμενος.*

2. όταν κάτι είναι χαρούμενο, φανερώνει τη χαρά μας (**=** χαρωπός, εύθυμος **≠** λυπητερός): *Σφύριζε ένα χαρούμενο σκοπό.*

3. όταν ζούμε χαρούμενη ζωή ή χαρούμενες μέρες, έχουμε όλα αυτά που μας κάνουν να νιώθουμε χαρά (**≠** θλιβερός): *Πέρασε χαρούμενες γιορτές με την οικογένειά του.*

ο **χαρταετός** (του χαρταετού, των χαρταετών) **ΟΥΣ.:** ο χαρταετός είναι μια κατασκευή από λεπτό χαρτί στερεωμένο σε βέργες, που την κρατάμε από μακρύ σκοινί και την αφήνουμε να πετάξει στον αέρα (**=** αετός): *Την Καθαρή Δευτέρα θα ανεβούμε στο λόφο να πετάξουμε χαρταετό.*

το **χαρτζιλίκι** (του χαρτζιλικιού, των χαρτζιλικιών) **ΟΥΣ.:** το χαρτζιλίκι είναι ένα μικρό χρηματικό ποσό που δίνουν συνήθως οι γονείς στα παιδιά για τα καθημερινά τους έξοδα: *Θα αγοράσω ποδήλατο με τα χρήματα που μάζεψα από το χαρτζιλίκι μου.*

ο **χάρτης** (του χάρτη, των χαρτών) **ΟΥΣ.:** ο χάρτης είναι ένα σχέδιο που δείχνει πού βρίσκεται μια χώρα, μια πόλη, ένας ποταμός κτλ.: *Κοιτάξτε το χάρτη της Ελλάδας και βρείτε με ποιες χώρες συνορεύει.*

ΕΚΦΡ. σβήνω από το χάρτη

το **χαρτί** (του χαρτιού, των χαρτιών) **ΟΥΣ.:**

1. το χαρτί είναι το λεπτό, επίπεδο υλικό που χρησιμοποιούμε για να γράφουμε ή για να τυλίγουμε πράγματα: *Μου έδωσε ένα φύλλο χαρτί με τη διεύθυνσή του. / Τύλιξε το δώρο με ένα πολύχρωμο χαρτί.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) το χαρτί είναι ένα επίσημο έγγραφο, όπως το διαβατήριο, η ταυτότητα κτλ.: *Είχε καταθέσει το πτυχίο της και άλλα χαρτιά την προηγούμενη χρονιά αλλά η αίτησή της απορρίφθηκε.*

3. το χαρτί είναι καθένα από τα φύλλα της τράπουλας (**=** τραπουλόχαρτο): *Η τράπουλα έχει πενήντα δύο χαρτιά.*

4. χαρτιά **ΠΛΗΘ.:** όταν παίζουμε χαρτιά, παίζουμε παιχνίδια χρησιμοποιώντας τα χαρτιά της τράπουλας: *Ξέρεις να παίζεις χαρτιά; / Έχασε πολλά λεφτά στα χαρτιά.*

ΕΚΦΡ. ανοίγω τα χαρτιά μου, παίζω με ανοιχτά χαρτιά, παίζω το τελευταίο μου χαρτί

το **χαρτί υγείας** **ΟΥΣ.:** το χαρτί υγείας είναι ένα μαλακό χαρτί τυλιγμένο σε ρολό, που το χρησιμοποιούμε για να σκουπίζομαστε όταν πάμε στην τουαλέτα (**=** χαρτί τουαλέτας): *Συχνά το χαρτί υγείας φτιάχνεται από ανακυκλωμένο χαρτί.*

τα **χαρτικά** (των χαρτικών) **ΟΥΣ.:** τα χαρτικά είναι όλα όσα χρησιμοποιούμε όταν γράφουμε, όπως τετράδια, φάκελοι, μολύβια, στίλο κτλ.: *Οι σχολικές τσάντες και τα χαρτικά θα πουλιούνται στη μισή τιμή.*

ο **χάρτινος**, η **χάρτινη**, το **χάρτινο** **ΕΠΙΘ.:** όταν κάτι είναι χάρτινο, είναι φτιαγμένο από χαρτί: *Στο πάρτι χρησιμοποίησαμε χάρτινα πιάτα και ποτήρια.*

ο **χαρτοκόπτης** (του χαρτοκόπτη, των χαρτοκοπτών) **ΟΥΣ.:** ο χαρτοκόπτης είναι ένα μυτερό αντικείμενο που μοιάζει με μαχαίρι και χρησιμοποιείται για να σκίζουμε τους φακέλους ή σελίδες χαρτιού που είναι ενωμένες μεταξύ τους: *Ο χαρτοκόπτης είναι πάνω στο γραφείο.*

το **χαρτομάντιλο** (του χαρτομάντιλου, των χαρτομάντιλων) **ΟΥΣ.:** το χαρτομάντιλο είναι κομμάτι από μαλακό χαρτί, που το χρησιμοποιούμε σαν μαντίλι: *Έχει συνάχι και ξόδεψε τρία πακέτα χαρτομάντιλα.*

ο **χαρτονένιος**, η **χαρτονένια**, το **χαρτονένιο** **ΕΠΙΘ.:** όταν κάτι είναι χαρτονένιο, είναι φτιαγμένο από χαρτόνι: *Φύλαξε τα γράμματά της με μεγάλη προσοχή μέσα σε χαρτονένιο κουτί.*

το **χαρτόνι** (του χαρτονιού, των χαρτονιών) **ΟΥΣ.:** το χαρτόνι είναι ένα πολύ σκληρό χαρτί, που δε λυγίζει εύκολα και το χρησιμοποιούμε συνήθως για να φτιάχνουμε κουτιά: *Κιβώτια από γκρι χαρτόνι.*

το **χαρτονόμισμα** (του χαρτονομίσματος, των χαρτονομισμάτων) **ΟΥΣ.:** το χαρτονόμισμα είναι το νόμισμα που είναι φτιαγμένο από χαρτί: *Πλήρωσε με ένα χαρτονόμισμα των δέκα ευρώ.*

η **χαρτοπετσέτα** (της χαρτοπετσέτας, των χαρτοπετσέτων) **ΟΥΣ.:** η χαρτοπετσέτα είναι ένα κομμάτι από μαλακό χαρτί, που το χρησιμοποιούμε για να καθαρίζουμε το πρόσωπό ή τα χέρια μας μετά το φαγητό: *Γέμισες με σάλτσες το στόμα του, σκουπίσου με μια χαρτοπετσέτα!*

ο **χαρτοπόλεμος** (του χαρτοπόλεμου, των χαρτοπόλεμων) **ΟΥΣ.:** ο χαρτοπόλεμος είναι το κομψοτε: *Στον αποκριάτικο χορό όλα τα παιδιά έριχναν χαρτοπόλεμο.*

το **χαρτοπωλείο** (του χαρτοπωλείου, των χαρτοπωλείων) **ΟΥΣ.:** το χαρτοπωλείο είναι το κατάστημα που πουλάει χαρτικά: *Για να αγοράσεις χαρτόνι, πρέπει να πας σε ένα χαρτοπωλείο.*

η **χαρτοσακούλα** (της χαρτοσακούλας) **ΟΥΣ.:** η χαρτοσακούλα είναι η σακούλα από χαρτί, που τη χρησιμοποιούμε για να μεταφέρουμε ψώνια, συνήθως τρόφιμα και φρούτα: *Μη βάζεις*

πολλά τρόφιμα μέσα στη χαρτοσακούλα, γιατί θα σχιστεί.

△ Η λέξη χαρτοσακούλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **χαρτόσημο** (του χαρτοσήμου, των χαρτοσήμων) ΟΥΣ.: το χαρτόσημο είναι ένα μικρό κομμάτι χαρτιού, σαν γραμματόσημο, που το κολλάμε πάνω σε έγγραφα ή αιτήσεις για να φαίνεται ότι πληρώσαμε κάποια χρήματα στο κράτος: *Για να γίνει δεκτή η αίτησή σας, πρέπει να κολλήσετε ένα χαρτόσημο των πενήντα λεπτών.*

ο **χαρωπός**, η **χαρωπή**, το **χαρωπό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι χαρωπός, είναι χαρούμενος και γελαστός (= πρόσχαρος ≠ σκυθρωπός): *Ξεκινάει χαρωπός για την πρώτη του μέρα στη δουλειά.*

2. όταν κάτι είναι χαρωπό, δείχνει χαρά και καλή διάθεση (= χαρούμενος, εύθυμος ≠ λυπηтерός, στενάχωρος): *Γύρω του έτρεχαν παιδιά με χαρωπά πρόσωπα.*

ο **χασάπης** (του χασάπη, των χασάπηδων), η **χασάπισσα** (της χασάπισσας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χασάπη λέμε αλλιώς τον κρεοπώλη: *Ο χασάπης της γειτονιάς μας φέρνει μόνο ντόπια κρέατα.*

το **χασάπικο** (του χασάπικου, των χασάπικων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χασάπικο λέμε αλλιώς το κρεοπωλείο: *Ψωνίζει κρέας από το χασάπικο της γειτονιάς του.*

ο **χασάπικος** (του χασάπικου, των χασάπικων) ΟΥΣ.:

1. ο χασάπικος είναι ελληνικός λαϊκός χορός που χορεύεται σε κύκλο και στον οποίο οι χορευτές κρατούνται με τα χέρια τεντωμένα ο ένας στους ώμους του άλλου: *Χόρεψαν έναν γρήγορο χασάπικο.*

2. χασάπικο λέμε και τη μουσική με την οποία χορεύεται αυτός ο χορός: *Έπαιξε στο μπουζούκι έναν γνωστό χασάπικο.*

χασκογελάω/χασκογελώ ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν χασκογελάμε, γελάμε χωρίς λόγο (= χαχανίζω): *Έπιναν και χασκογελούσαν όλο το βράδυ.*

△ Η λέξη χασκογελάω έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

χάσκω ΡΗΜ.: χάσκει κάποιος όταν κοιτάζει κάτι με έκπληξη, με το στόμα ανοιχτό: *Τι χάσκει, δεν έχεις ξαναδεί ποτέ όμορφη κοπέλα;*

△ Η λέξη χάσκω έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

το **χάσμα** (του χάσματος, των χασμάτων) ΟΥΣ.: 1. το χάσμα είναι ένα βαθύ και απότομο άνοιγμα σε βράχο, στο έδαφος ή σε πάγο (= βάραθρο): *Το σακίδιο του ορειβάτη γλίστρησε σε ένα βαθύ χάσμα ανάμεσα στα βράχια.*

2. όταν υπάρχει χάσμα ανάμεσα σε δύο πράγματα ή σε δύο ομάδες ανθρώπων, υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά μεταξύ τους: *Υπάρχει τεράστιο χάσμα ανάμεσα στις αναπτυγμένες και στις υποανάπτυκτες χώρες.*

το **χάσμα γενεών** ΟΥΣ.: χάσμα γενεών υπάρχει όταν οι μεγαλύτεροι δεν μπορούν να συνεννοηθούν με τους νεότερους: *Οι γονείς μου δε με καταλαβαίνουν, υπάρχει χάσμα γενεών.*

△ Το χάσμα γενεών δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **χασμουρητό** (του χασμουρητού, των χασμουρητών) ΟΥΣ.: το χασμουρητό είναι αυτό που κάνουμε όταν ανοίγουμε το στόμα μας για να χασμουρηθούμε: *Νυστάζω τόσο πολύ, που μ' έχει πιάσει ένα ασταμάτητο χασμουρητό.*

χασμουριέμαι (χασμουρήθηκα) ΡΗΜ.: όταν χασμουριέμαι, ανοίγω πολύ το στόμα μου και παίρνω μια βαθιά αναπνοή, επειδή νυστάζω ή βαριέμαι: *Σε όλη την παράσταση χασμουριόταν από βαρεμάρα. / Χασμουριέται επειδή είναι άυπνος.*

χασομεράω/χασομερώ (χασομέρησα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν χασομεράμε κάποιον, τον καθυστερούμε (= απασχολώ): *Άφησέ τον να διαβάσει και μην τον χασομεράς με ερωτήσεις.*

2. όταν κάποιος χασομεράει, αργεί πολύ να κάνει κάτι (= καθυστερώ, αργοπορώ): *Ετοιμάσου γρήγορα, μη χασομεράς, βιάζομαι να φύγω!*

ο **χασομέρης** (του χασομέρη, των χασομέρηδων), η **χασομέρισα** (της χασομέρισσας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χασομέρη λέμε αυτόν που τεμπελιάζει και αφήνει το χρόνο να περνάει (= αργόσχολος): *Οι χασομέρηδες του χωριού κάθονται στο καφενείο και παίζουν τάβλι.*

το **χαστούκι** (του χαστουκιού, των χαστουκιών) ΟΥΣ.:

1. το χαστούκι είναι ένα δυνατό χτύπημα που δίνουμε με την παλάμη μας στο μάγουλο κάποιου (= σκαμπίλι): *Το μάγουλό μου είναι κοκκινισμένο από το χαστούκι που μου έδωσε η μάνα μου.*

2. το χαστούκι είναι ένα γεγονός που μας προκαλεί πολύ μεγάλη απογοήτευση: *Δεν είχα καταλάβει ότι κάτι πήγαινε στραβά, γι' αυτό έφαγα ένα πολύ γερό χαστούκι όταν το αφεντικό μου με απέλυσε.*

χαστουκίζω (χαστουκίσα) ΡΗΜ.: χαστουκίζω κάποιον όταν του δίνω χαστούκι: *Τη χαστουκίσα πάνω στο θυμό του.*

το **χατίρι** (του χατιριού, των χατιριών) ΟΥΣ.: το χατίρι είναι αυτό που κάνουμε για να βοηθήσουμε κάποιον όταν μας το ζητάει, χωρίς να περιμένουμε αντάλλαγμα από αυτόν (= χάρη, εξυπηρέτηση): *Θα σου κάνω το χατίρι να έρθω αύριο μαζί σου στα μαγαζιά.*

ΕΚΦΡ. δε χαλάω χατίρι

ο **χαυλιόδοντας** (του χαυλιόδοντα, των χαυλιόδοντων) ΟΥΣ.: οι χαυλιόδοντες του ελέφαντα ή του αγριόχοιρου είναι τα δύο μακριά δόντια που βγαίνουν έξω από το στόμα τους: *Οι χαυλιόδοντες του ελέφαντα μπορούν να φτάσουν και τα τέσσερα μέτρα!*

△ Η λέξη χαυλιόδοντας χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

χάφτω και **χάβω** (έχαψα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν κάποιος χάφτει κάτι, το αρπάζει και το καταπίνει πολύ γρήγορα (= καταβροχθίζω, τρώω): Έχαψε δύο μεγάλα κομμάτια πίτσας από την πείνα του.

2. λέμε ότι κάποιος χάφτει κάτι όταν πιστεύει ό,τι ακούει, χωρίς να εξετάζει αν είναι αλήθεια: Δεν είναι βλάκας για να χάψει τα παραμύθια σου!

ΕΚΦΡ. δε χάφτω μύγες

χαχανίζω (χαχάνισα) ΡΗΜ.: όταν χαχανίζουμε, γελάμε δυνατά χωρίς λόγο (= χασκογελάω): Χαχάνιζαν και η δασκάλα τούς έβγαλε έξω από την τάξη.

η **χαψιά** (της χαψιάς, των χαψιών) ΟΥΣ.:

1. η χαψιά είναι η ποσότητα τροφής που χωράει στο στόμα μας και την καταπίνουμε όλη μαζί: Είναι τόσο λαιμαργος, που έκανε την τυρόπιτα μια χαψιά! (= μπουκιά)

2. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε μια χαψιά τον πολύ μικρόσωμο άνθρωπο: Πώς να σε βοηθήσει να μεταφέρετε τον καναπέ! Αυτός είναι μια χαψιά άνθρωπος!

το **χείλι** (του χειλιού, των χειλιών) ΟΥΣ.: το χέιλι είναι καθένα από τα δύο στενόμακρα κοκκινωπά μέρη που βρίσκονται έξω από το στόμα μας: Είχε βάψει τα χείλια της κόκκινα. (= χείλος)

το **χείλος** (του χείλους) ΟΥΣ.:

1. (ΕΠΙΣ.) έτσι λέμε αλλιώς το χέιλι: Τη φίλησε στα χείλη.

2. το χείλος είναι η άκρη ενός ποτηριού, ενός μπουκαλιού ή ενός γκρεμού: Γέμισε το ποτήρι ως το χείλος.

⚠ Η λέξη χείλος δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. κρέμομαι από τα χείλη, στο χείλος του γκρεμού, ψήνω το ψάρι στα χείλη

ο **χείμαρρος** (του χειμάρρου, των χειμάρρων) ΟΥΣ.:

1. ο χείμαρρος είναι μεγάλη ποσότητα νερού που μαζεύεται από τη βροχή ή από τα χιόνια που λιώνουν και κυλάει ή πέφτει με ορμή από κάπου: Ο ορμητικός χείμαρρος ξερίζωσε πολλά δέντρα στο πέρασμά του.

2. ένας χείμαρρος ερωτήσεων ή κατηγοριών είναι πολλές ερωτήσεις ή κατηγορίες: Όταν τον είδα να ξεσπάει σε ένα χείμαρρο δακρύων, τον λυπήθηκα.

η **χειμερία νάρκη** ΟΥΣ.: η χειμερία νάρκη είναι η κατάσταση στην οποία βρίσκονται πολλά ζώα το χειμώνα, όταν κοιμούνται για πολύ καιρό: Οι αρκούδες πέφτουν σε χειμερία νάρκη.

⚠ Η χειμερία νάρκη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χειμερινός**, η **χειμερινή**, το **χειμερινό** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): όταν κάτι είναι χειμερινό, έχει σχέση με το χειμώνα (= χειμωνιάτικος): Τα χιονοδρομικά κέντρα είναι ανοιχτά μόνο τη χειμερινή περίοδο.

ο **χειμώνας** (του χειμώνα, των χειμώνων) ΟΥΣ.:

1. ο χειμώνας είναι η εποχή του χρόνου κατά την οποία κάνει πολύ κρύο: Το χειμώνα ανά-

βουμε το καλοριφέρ και το τζάκι για να ζεσταινόμαστε.

2. χειμώνα λέμε τον άσχημο καιρό (= κακοκαιρία ≠ καλοκαίρι, καλοκαιρία): Έξω είναι χειμώνας, καλύτερα να φορέσεις το μπουφάν σου.

χειμωνιάζει (χειμωνίασε) ΡΗΜ.: όταν χειμωνιάζει, αρχίζει ο χειμώνας: Όταν χειμωνιάζει, φεύγει από το νησί και έρχεται στην Αθήνα. / Φέτος χειμωνίασε νωρίς.

χειμωνιάτικα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται χειμωνιάτικα, γίνεται στη διάρκεια του χειμώνα: Τι ζέστες είναι αυτές χειμωνιάτικα!

2. όταν ντυνόμαστε χειμωνιάτικα, φοράμε βαριά ρούχα: Πολύ χειμωνιάτικα ντύθηκες για Ιούνη μήνα!

ο **χειμωνιάτικος**, η **χειμωνιάτικη**, το **χειμωνιάτικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χειμωνιάτικο, γίνεται το χειμώνα ή έχει σχέση με το χειμώνα (= χειμερινός): Έπιασαν τα πρώτα κρύα, και βγάλαμε από τα μπουύλα τα χειμωνιάτικα ρούχα.

η **χειραψία** (της χειραψίας, των χειραψιών) ΟΥΣ.: όταν δύο άνθρωποι ανταλλάσσουν χειραψία, δίνει ο καθένας το δεξί του χέρι στον άλλο και σφίγγουν τα χέρια τους για λίγο, συνήθως για να χαιρετηθούν ο ένας τον άλλο ή για να δείξουν ότι έκλεισαν μια συμφωνία: Αντάλλαξαν θερμή χειραψία.

το **χειρόγραφο** (του χειρογράφου, των χειρογράφων) ΟΥΣ.:

1. το χειρόγραφο είναι το κείμενο που έχει γράψει ο ίδιος ο συγγραφέας με το χέρι ή στη γραφομηχανή, συνήθως πριν το εκδώσει σε βιβλίο: Διάβασα το χειρόγραφο του βιβλίου του και μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον.

2. το χειρόγραφο είναι ένα παλιό βιβλίο που το έχουν γράψει με το χέρι την εποχή που δεν είχαν ακόμα εφευρεθεί οι μηχανές που τυπώνουν βιβλία: Έκλειψαν πολύτιμα χειρόγραφα του 12ου αιώνα από την Εθνική Βιβλιοθήκη.

χειροκροτάω/χειροκροτώ (χειροκρότησα), **χειροκροτούμαι/χειροκροτιέμαι** (χειροκροτήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν χειροκροτάμε κάτι ή κάποιον, χτυπάμε δυνατά τις παλάμες των χεριών μας μεταξύ τους κάνοντας θόρυβο, για να δείξουμε ότι μας αρέσει πολύ: Όταν τελείωσε την ομιλία του, το κοινό τον χειροκρότησε με ενθουσιασμό.

2. λέμε ότι χειροκροτούμε κάτι όταν δεχόμαστε ότι είναι σωστό (= εγκρίνω, επιδοκιμάζω): Οι εργαζόμενοι χειροκρότησαν τις νέες αυξήσεις στους μισθούς.

το **χειροκρότημα** (του χειροκροτήματος, των χειροκροτημάτων) ΟΥΣ.: το χειροκρότημα είναι αυτό που κάνουμε όταν χτυπάμε δυνατά τις παλάμες των χεριών μας μεταξύ τους κάνοντας θόρυβο, για να δείξουμε ότι κάτι μας άρεσε πολύ: Στο τέλος της συναυλίας οι θεατές ξέσπασαν σε χειροκροτήματα. (= παλαμάκια)

οι **χειροπέδες** (των χειροπέδων) ουσ.: οι χειροπέδες είναι δύο μεταλλικοί κρίκοι που ενώνονται μεταξύ τους με μια αλυσίδα και τους περνάνε οι αστυνομικοί γύρω από τον καρπό αυτού που συλλαμβάνουν: *Του πέρασαν χειροπέδες και τον οδήγησαν στη φυλακή.*

χειροπόδα ΕΠΙΡΡ.: όταν δένουμε κάποιον χειροπόδα, του δένουμε τα χέρια και τα πόδια, ώστε να μην μπορεί να κουνηθεί: *Οι ληστές τον έδεσαν χειροπόδα, για να μην μπορεί να καλέσει την αστυνομία.*

ο **χειροποίητος**, η **χειροποίητη**, το **χειροποίητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χειροποίητο, είναι φτιαγμένο με τα χέρια και όχι με κάποιο μηχανήμα: *Τα χειροποίητα χαλιά είναι πολύ ακριβά.*

η **χειροσφαίριση** (της χειροσφαίρισης) ουσ.: έτσι λέγεται αλλιώς χάντμπολ: *Αγώνες χειροσφαίρισης παρουσιάζονται ακόμα και σε αγγεία της αρχαίας Ελλάδας.*

Δ Η λέξη χειροσφαίριση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

χειρότερα ΕΠΙΡΡ.: η λέξη χειρότερα είναι συγκριτικός βαθμός του επιρρήματος κακά (≠ καλύτερα): *Κάθε χρόνο τα πάει όλο και χειρότερα στα μαθήματα.*

ΕΚΦΡ. μη χειρότερα

χειροτερεύω (χειροτέρεψα) ΡΗΜ.:

1. όταν χειροτερεύουμε κάτι, το κάνουμε να γίνει χειρότερο (= χαλάω ≠ καλυτερεύω, βελτιώνω): *Κάποιοι ισχυρίζονται ότι η πρόοδος της επιστήμης χειροτέρεψε τον άνθρωπο.*

2. **χειροτερεύει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι χειροτερεύει, γίνεται χειρότερο (≠ καλυτερεύει, βελτιώνεται): *Η οικονομική κατάσταση της χώρας χειροτέρεψε μετά τον πόλεμο.*

ο **χειρότερος**, η **χειρότερη**, το **χειρότερο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χειρότερο, είναι πάρα πολύ κακό ή πιο κακό σε σχέση με κάτι άλλο (≠ καλύτερος): *Ψηφίστηκε ως η χειρότερη ταινία όλων των εποχών.*

Δ Η λέξη χειρότερος είναι ο συγκριτικός βαθμός του επιθέτου κακός.

η **χειροτεχνία** (της χειροτεχνίας, των χειροτεχνιών) ουσ.:

1. χειροτεχνία είναι η κατασκευή διάφορων αντικειμένων με τα χέρια και με απλά εργαλεία: *Μουσείο με έργα ελληνικής παραδοσιακής χειροτεχνίας.*

2. χειροτεχνία είναι καθετί που φτιάχνει κάποιος με τα χέρια του, όπως κεντήματα, κεραμικά κτλ. (= χειροτέχνημα): *Σχολική έκθεση με τις χειροτεχνίες των μαθητών.*

ο **χειρουργός**, η **χειρουργός** (του/της χειρουργού, των χειρουργών) ουσ.: ο χειρουργός είναι ο ειδικός γιατρός που κάνει εγχειρίσεις: *Οι χειρουργοί όταν μπαίνουν στο χειρουργείο φορούν ειδική μάσκα και γάντια.*

ο **χειρούργος**, η **χειρούργος** (του/της χειρούργου, των χειρούργων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο χειρουργός

το **χέλι** (του χελιού, των χελιών) ουσ.:

1. το χέλι είναι ένα μακρύ και λεπτό ψάρι χωρίς λέπια, που μοιάζει με φίδι και ζει στις λίμνες και στα ποτάμια: *Τα χέλια δεν πιάνονται εύκολα γιατί γλιστράνε πολύ.*

2. το χέλι είναι το κρέας αυτού του ψαριού, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: *Έχεις φάει ποτέ καπνιστό χέλι; Είναι πολύ νόστιμο!*

ΕΚΦΡ. ξεγλιστρώ σαν το χέλι

το **χελιδόνι** (του χελιδονιού, των χελιδονιών) ουσ.: το χελιδόνι είναι ένα μικρό πουλί που έχει άσπρη κοιλιά, μαύρη ράχη και η ουρά του μοιάζει με ψαλίδι: *Μόλις μπαίνει η άνοιξη, έρχονται τα χελιδόνια.*

η **χελώνα** (της χελώνας, των χελωνών) ουσ.:

1. η χελώνα είναι ένα ζώο με πολύ μικρό κεφάλι και κοντά πόδια, που το σώμα του σκεπάζεται από σκληρό καβούκι και περπατάει πολύ αργά: *Η χελώνα όταν φοβάται κρύβεται μέσα στο καβούκι της. / Οι θαλάσσιες χελώνες γεννούν τα αυγά τους στην άμμο.*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι προχωράει σαν χελώνα όταν κινείται πάρα πολύ αργά: *Τρέξε λίγο, μην περπατάς σαν χελώνα. / Η δουλειά προχωράει με ρυθμούς χελώνας.*

το **χέρι** (του χεριού, των χεριών) ουσ.:

1. τα χέρια μας είναι τα δύο μακριά μέρη του σώματός μας που είναι κολλημένα στους ώμους: *Τον αγκάλιασε με τα δύο του χέρια.*

2. χέρι λέμε και το κομμάτι του χεριού από το οποίο ξεκινούν τα δάχτυλα: *Κρατάει σφιχτά στο χέρι το κλειδί. (= παλάμη)*

ΕΚΦΡ. αλλάζει χέρια, αρπάζω μέσα από τα χέρια, βάζω ένα χέρι, βάζω το χέρι μου στη φωτιά, βάφω τα χέρια μου με αίμα, δίνουμε τα χέρια, δίνω ένα χέρι, δίνω τα παπούτσια στο χέρι, είναι στο χέρι μου, έρχομαι στα χέρια, έχω στο χέρι, έχω του χεριού μου, κάθομαι με σταυρωμένα χέρια, λερώνω τα χέρια μου με αίμα, με άδεια χέρια, με το χέρι στην καρδιά, περνάει από το χέρι μου, πέφτω στα χέρια, πιάνουν τα χέρια μου, σηκώνω τα χέρια ψηλά, σηκώνω χέρι

το **χερούλι** (του χερουλιού, των χερουλιών) ουσ.: το χερούλι είναι το μέρος ενός αντικειμένου από το οποίο μπορεί κάποιος να το πιάσει: *Γύρισε το χερούλι για να ανοίξει την πόρτα. (= πόμολο) / Πιάσε την καταράλα από το χερούλι για να μην καεί. (= λαβή)*

η **χερσόνησος** (της χερσονήσου, των χερσονήσων) ουσ.: η χερσόνησος είναι ένα μακρύ και στενό κομμάτι στεριάς που βγαίνει στη θάλασσα και το μεγαλύτερο μέρος του βρέχεται από αυτή: *Η χερσόνησος της Κασσάνδρας βρισκόταν στο δυτικό άκρο της Χαλκιδικής.*

ο **χέρσος**, η **χέρσα**, το **χέρσο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα κομμάτι γης είναι χέρσο, δεν το καλλιεργούν (= ακαλλιεργητός): *Οι νέοι έφυγαν από τα χωριά, και τα χωράφια έμειναν χέρσα.*

η **χημεία** (της χημείας, των χημειών) ουσ.:

1. η χημεία είναι η επιστήμη που μελετάει τις διάφορες ουσίες, τις ιδιότητές τους, τις ενώσεις τους κτλ.: *Η ανόργανη και η οργανική είναι διαφορετικοί κλάδοι της επιστήμης της χημείας.*

2. η χημεία είναι το σχολικό μάθημα με το ίδιο θέμα: *Στο μάθημα της χημείας κάνουμε πειράματα στο εργαστήριο.*

η **χήνα** (της χήνας, των χηνών) ουσ.:

1. η χήνα είναι ένα μεγάλο πουλί που ζει στα νερά, έχει μακρύ λαιμό και συνήθως άσπρο χρώμα και μοιάζει με την πάπια: *Καθίσαμε σε ένα παγκάκι δίπλα στη λιμνούλα και ταίζαμε τις χήνες.*

2. η χήνα είναι το κρέας αυτού του ζώου, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: *Φάγαμε χήνα ψητή με γλυκόξινη σάλτσα σε ένα κινέζικο εστιατόριο.*

ο **χήρος** (του χήρου, των χήρων), η **χήρα** (της χήρας) ουσ.: όταν κάποιος μένει χήρος, έχει πεθάνει η γυναίκα του: *Ο άντρας της σκοτώθηκε σε ατύχημα και έμεινε χήρα με δυο παιδιά.*

το **χίλια** ουσ.: ο αριθμός 1.000: *Το χίλια αποτελείται από εκατό δεκάδες.*

⚠ Η λέξη χίλια δεν κλίνεται.

η **χιλιάδα** (της χιλιάδας, των χιλιάδων) ουσ.:

1. (ΜΑΘΗΜ.) η χιλιάδα είναι σύνολο από χιλίες μονάδες: *Ο αριθμός 7.250 αποτελείται από επτά χιλιάδες, δύο εκατοντάδες και πέντε δεκάδες.*

2. χιλιάδα λέμε ένα σύνολο από χίλιους ανθρώπους ή χίλια όμοια πράγματα: *Τη συναυλία παρακολούθησαν πέντε χιλιάδες άνθρωποι.*

3. όταν μιλάμε για χιλιάδες πράγματα, εννοούμε πάρα πολλά πράγματα: *Του έχω πει χιλιάδες φορές πότε είναι τα γενέθλιά της, αλλά πάντα τα ξεχνάει.*

η **χιλιετία** (της χιλιετίας, των χιλιετιών) ουσ.: η χιλιετία είναι το χρονικό διάστημα των χιλίων χρόνων: *Το 2000 ή το 2001 ήταν η χρονιά που ξεκίνησε η τρίτη χιλιετία μ.Χ.;*

οι **χίλιοι**, οι **χιλίες**, τα **χίλια** ΕΠΙΘ.: χίλιοι άνθρωποι ή χίλια πράγματα είναι ένα σύνολο από 1.000 μονάδες: *Χίλια κιλά κάνουν έναν τόνο.*

το **χιλιόμετρο** (του χιλιόμετρου, των χιλιομέτρων) ουσ.: το χιλιόμετρο είναι μονάδα μέτρησης του μήκους ή της απόστασης, ίση με χίλια μέτρα: *Οι δύο πόλεις απέχουν μεταξύ τους εκατό χιλιόμετρα.*

το **χιλιοστό** (του χιλιοστού, των χιλιοστών) ουσ.:

1. το χιλιοστό είναι μονάδα μέτρησης του μήκους, ίση με ένα από τα χίλια ίσα μέρη ενός μέτρου (= χιλιοστόμετρο): *Μου ξέφυγε το ψαλίδι και έκοψα το ύφασμα λίγα χιλιοστά πιο στενό.*

2. το ένα χιλιοστό από κάτι είναι το ένα από τα χίλια ίσα κομμάτια του: *Το διαμέρισμά μου καταναλώνει τα πενήντα χιλιοστά από τη συνολική θέρμανση της πολυκατοικίας.*

το **χιλιοστόγραμμα** (του χιλιοστόγραμμου, των χιλιοστόγραμμων) ουσ.: το χιλιοστόγραμμα είναι το γραμμάριο: *Κι ένα μόνο χιλιοστόγραμμα από το δηλητήριο αρκεί για να προκαλέσει το θάνατο.*

ο **χιλιοστός**, η **χιλιοστή**, το **χιλιοστό** ΕΠΙΘ.: όταν ένα πρόσωπο ή πράγμα είναι χιλιοστό, έχει τον αριθμό 1.000 σε μια σειρά: *Ο χιλιοστός επισκέπτης του μουσείου κερδίζει ένα δώρο.*

ο **χιλιόχρονος**, η **χιλιόχρονη**, το **χιλιόχρονο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χιλιόχρονο, ζει ή κρατάει χίλια χρόνια: *Στη μέση της πλατείας υπάρχει ένας πελώριος χιλιόχρονος πλάτανος.* (= αιωνόβιος)

2. λέμε σε κάποιον να είναι χιλιόχρονος για να του ευχηθούμε να ζήσει πολλά χρόνια (= πολύχρονος): *Να σας ζήσει το μωράκι και να είναι χιλιόχρονο.*

χιμάω/χιμώ (χίμηξα) ΡΗΜ.: όταν χιμάμε σε κάποιον, πηγαίνουμε με ορμή προς το μέρος του (= ορμάω, ρίχνομαι): *Ο ληστής χίμηξε πάνω της και της άρπαξε την τσάντα.*

ο **χιμπαντζής** (του χιμπαντζή, των χιμπαντζήδων) ουσ.:

1. ο χιμπαντζής είναι ένα μεγαλόσωμος πίθηκος, που έχει καφέ αραιό τρίχωμα και είναι πολύ έξυπνος: *Οι υπάλληλοι του ζωολογικού κήπου τάισαν με μπανάνες τους χιμπαντζήδες.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) χιμπατζή λέμε τον πολύ άσχημο άνθρωπο: *Τόσο όμορφη κοπέλα και να βγαίνει με αυτόν το χιμπαντζή!*

ο **χιονάνθρωπος** (του χιονάνθρωπου, των χιονάνθρωπων) ουσ.: ο χιονάνθρωπος είναι μια κατασκευή από χιόνι που φτιάχνουν τα παιδιά, προσπαθώντας να την κάνουν να μοιάζει με άνθρωπο: *Έβαλαν στο χιονάνθρωπο φασόλια για μάτια και ένα καρότο για μύτη.*

το **χιόνι** (του χιονιού, των χιονιών) ουσ.:

1. το χιόνι είναι τα μικρά κομματάκια από παγωμένο νερό που πέφτουν από τον ουρανό όταν κάνει πολύ κρύο και σχηματίζουν ένα άσπρο μαλακό στρώμα πάνω στο έδαφος: *Έριξε τόσο χιόνι, που το έστρωσε μέσα σε μια νύχτα. / Δεν κάναμε σκι γιατί το χιόνι ήταν πολύ παγωμένο.*

2. **χιόνια** ΠΛΗΘ.: χιόνια λέμε τα άσπρα σημάδια που εμφανίζονται στην οθόνη της τηλεόρασης όταν η εικόνα δεν είναι καθαρή: *Χάλασε η κεραία της τηλεόρασης και πιάναμε όλα τα κανάλια με χιόνια.*

ΕΚΦΡ. μαθημένα τα βουνά στα χιόνια, σαν τα χιόνια

ο **χιονιάς** (του χιονιά, των χιονιάδων) ουσ.: όταν έχει χιονιά, κάνει πολύ κρύο και χιονίζει: *Πολύ όρεινά χωριά αποκλείστηκαν από το χιονιά.*

χιονίζει (χιόνισε) ΡΗΜ.: όταν χιονίζει, ρίχνει χιόνι: *Χιόνισε και πάγωσαν οι δρόμοι.*

ΕΚΦΡ. βρέξει χιονίσει

ο **χιονισμένος**, η **χιονισμένη**, το **χιονισμένο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χιονισμένο, είναι σκεπασμένο με χιόνι: *Απολαύσαμε το άσπρο τοπίο με τα χιονισμένα δέντρα και βουνά.*

η **χιονοδρομία** (της χιονοδρομίας, των χιονοδρομιών) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): η χιονοδρομία είναι το άθλημα του σκι: *Η χιονοδρομία είναι άθλημα των χειμερινών Ολυμπιακών αγώνων.*

η **χιονοθύελλα** (της χιονοθύελλας, των χιονοθυελλών) ΟΥΣ.: όταν φυσάει πολύ δυνατός αέρας και χιονίζει, έχουμε χιονοθύελλα: *Θάφτηκαν ολόκληρα στο χιόνι λόγω της τρομερής χιονοθύελλας.*

το **χιονόνερο** (του χιονόνερου, των χιονόνερων) ΟΥΣ.: όταν ρίχνει χιονόνερο, ρίχνει ένα αραιό χιόνι σαν βροχή: *Όταν ρίχνει χιονόνερο, οι δρόμοι γλιστράνε πολύ.*

ο **χιονοπόλεμος** (του χιονοπόλεμου, των χιονοπόλεμων) ΟΥΣ.: όταν παίζουμε χιονοπόλεμο, ρίχνουμε ο ένας στον άλλο μπάλες από χιόνι για να παίξουμε: *Φορέστε τα γάντια για να παίξουμε χιονοπόλεμο.*

η **χιονοστιβάδα** (της χιονοστιβάδας, των χιονοστιβάδων) ΟΥΣ.: η χιονοστιβάδα είναι μια τεράστια μπάλα από χιόνι, που γλιστράει στις πλαγιές ενός βουνού και παίρνει μαζί της ό,τι βρεθεί μπροστά της: *Χιονοστιβάδα σκότωσε δύο ορειβάτες σε χωριό του Έβερεστ.*

το **χιούμορ** ΟΥΣ.:

1. όταν κάτι έχει χιούμορ, είναι αστείο και μας κάνει να γελάμε: *Αν και η ταινία ήταν δραματική, υπήρχαν αρκετές σκηνές με χιούμορ. / Πού βρίσκεις το χιούμορ σε αυτό που είπα και γελάς;*

2. όταν κάποιος έχει χιούμορ, ξέρει πότε κάτι είναι αστείο ή μπορεί να κάνει τους άλλους να γελάνε: *Οι συνάδελφοί του τον θυμούνται για το χιούμορ του και για τον ευχάριστο χαρακτήρα του.*

⚠ Η λέξη χιούμορ δεν κλίνεται και δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χιτώνας** (του χιτώνα, των χιτώνων) ΟΥΣ.: ο χιτώνας είναι ένα πολύ μακρύ ρούχο χωρίς μανίκια, που το φορούσαν στα αρχαία χρόνια μέσα από άλλα ρούχα: *Χιτώνες φορούσαν οι αρχαίοι Έλληνες όσο και οι Ρωμαίοι.*

χλιαρά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι χλιαρά, το κάνουμε χωρίς ιδιαίτερο ενθουσιασμό ή ενδιαφέρον: *Η ταινία χειροκροτήθηκε χλιαρά στην πρώτη της προβολή.*

ο **χλιαρός**, η **χλιαρή**, το **χλιαρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χλιαρό, είναι μέτρια ζεστό: *Διαλύουμε το προζύμι σε χλιαρό γάλα. / Εάν η φαγόυρα είναι ανυπόφορη, δοκιμάστε να κάψετε ένα χλιαρό μπάνιο.*

2. χλιαρό λέμε κάποιον ή κάτι όταν δε δείχνει μεγάλο ενθουσιασμό ή ενδιαφέρον για κάτι: *Κατάφερε να ξεσηκώσει το κοινό που αρχικά τον είχε υποδεχτεί με ένα χλιαρό χειροκρότημα.*

χλιμιντρίζει (χλιμιντρίσε) ΡΗΜ.: το άλογο χλιμιντρίζει όταν βγάζει μια δυνατή φωνή: *Το άλογο χλιμιντρίσε θυμωμένο και σηκώθηκε στα δύο πισινά πόδια.*

το **χλιμιντρίσμα** (του χλιμιντρίσματος, των χλιμιντρίσμάτων) ΟΥΣ.: το χλιμιντρίσμα είναι η δυνατή φωνή που βγάζουν τα άλογα: *Από το στάβλο ακούγονταν τα χλιμιντρίσματα των αλόγων.*

η **χλόη** (της χλόης) ΟΥΣ.: η χλόη είναι το χαμηλό και λεπτό χορτάρι που σκεπάζει τη γη (= γρασίδι, γκαζόν): *Απαγορεύεται το ποδόσφαιρο στη χλόη του πάρκου.*

⚠ Η λέξη χλόη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

χλωμιάζω (χλώμιασα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος χλωμιάζει, το πρόσωπό του γίνεται χλωμό (= κιτρινίζω): *Χλώμιασε από το φόβο της και λιποθύμησε.*

2. χλωμιάζει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι μας χλωμιάζει, μας δείχνει πιο χλωμούς: *Οι μπες μπλουζες σε χλωμιάζουν.*

ο **χλωμός**, η **χλωμή**, το **χλωμό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι χλωμός, το πρόσωπό του δεν έχει το συνηθισμένο του χρώμα, γίνεται κάπως κίτρινο (= ωχρός, κίτρινος): *Της έτριψε τα μάγουλα, γιατί την είδε κάπως χλωμή.*

2. λέμε ότι κάτι είναι χλωμό όταν δε βγάζει δυνατό φως: *Το δωμάτιο φωτιζόταν ελάχιστα από τη χλωμή φλόγα ενός κεριού.*

ο **χλωρός**, η **χλωρή**, το **χλωρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα φυτό είναι χλωρό, μόλις έχει βλαστήσει και είναι πράσινο και τρυφερό (≠ ξερός): *Έπλεξε ένα στεφάνι με χλωρά κλαδιά και λουλούδια.*

2. χλωρό λέμε κάτι που είναι φρέσκο, που δεν έχει ξεραθεί: *Η σάλτσα γίνεται καλύτερη με χλωρό βασιλικό. (= φρέσκος) / Στη Σαντορίνη, φτιάχνουν πίτες με το ντόπιο χλωρό τυρί. (= νωπός)*

ΕΚΦΡ. δεν αφήνω σε χλωρό κλαρί

το **χνάρι** (του χναριού, των χναριών) ΟΥΣ.: το χνάρι είναι τα σημάδια που αφήνουν οι πατούσες ενός ανθρώπου ή ενός ζώου πάνω στο έδαφος: *Οι κυνηγοί ακολουθούν τα χνάρια του λαγού για να βρουν πού κρύβεται.*

⚠ Η λέξη χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. βαδίζω στα χνάρια

το **χνότο** (του χνότου, των χνότων) ΟΥΣ.: το χνότο είναι ο αέρας που βγαίνει από το στόμα μας όταν εκπνέουμε: *Βρομάει το χνότο του. / Κάναμε θολά τα τζάμια του παράθυρου με τα χνότα μας.*

ΕΚΦΡ. ταιριάζουν τα χνότα μας

το **χνούδι** (του χνουδιού, των χνουδιών) ΟΥΣ.:

1. χνούδι λέμε τις λεπτές, κοντές και απαλές τρίχες στο δέρμα συνήθως των μωρών: *Το δέρμα του μωρού είναι λεπτό και διάφανο και καλύπτεται από χνούδι. / Πλύνετε καλά και*

τρίψτε τα κυδώνια, για να φύγει το χνούδι και να γυαλίσουν.

2. χνούδι είναι οι μικρές κλωστές από μαλλί ή βαμβάκι στην επιφάνεια ενός υφάσματος: Οι μάλλινες κουβέρτες βγάζουν πολύ χνούδι.

3. τα χνούδια ΠΛΗΘ.: τα χνούδια είναι οι μικρές ελαφριές μπαλίτσες από τρίχες, κλωστές και σκόνη που μαζεύονται στο πάτωμα, στις γωνίες ή κάτω από τα έπιπλα: Η ηλεκτρική σκούπα μαζεύει εύκολα ψίχουλα και χνούδια.

ο **χνουδωτός**, η **χνουδωτή**, το **χνουδωτό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χνουδωτό, είναι σκεπασμένο με χνούδι: Τύλιξε το μωρό απαλά με μια χνουδωτή πετσέτα.

ο **χοιρινός**, η **χοιρινή**, το **χοιρινό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χοιρινό, έχει σχέση με το κρέας του γουρουνιού: Οι μουσουλμάνοι δεν τρώνε χοιρινό κρέας.

ο **χοίρος** (του χοίρου, των χοίρων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): το γουρούνι: Ασχολείται με την εκτροφή χοίρων και αιγοπροβάτων.

το **χολ** ΟΥΣ.: το χολ ενός διαμερίσματος είναι ο μικρός συνήθως χώρος που βρίσκεται δίπλα στην είσοδο και οδηγεί στα άλλα δωμάτια (= προθάλαμος): Τον έβαλαν να περιμένει για λίγο στο χολ.

Δ Η λέξη χολ δεν κλίνεται.

η **χολέρα** (της χολέρας) ΟΥΣ.: η χολέρα είναι μια πολύ σοβαρή αρρώστια που προκαλείται συνήθως από μολυσμένο νερό ή τροφή και μπορεί να προκαλέσει το θάνατο: Επιδημία χολέρας στη Ν. Αφρική.

Δ Η λέξη χολέρα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **χολή** (της χολής, των χολών) ΟΥΣ.:

1. η χολή είναι ένα παχύ πράσινο υγρό που βγαίνει από το συκώτι μας και βοηθάει στη χώνεψη των τροφών

2. η χολή είναι η κύστη, δηλαδή η μικρή σακούλα, μέσα στην οποία συγκεντρώνεται αυτό το υγρό: Έχει πέτρα στη χολή και πρέπει να εγχειριστεί.

3. χολή λέμε τη μεγάλη κακία: Τα λόγια του για τους συναδέλφους του στάζουν χολή. (= δηλητήριο)

ΕΚΦΡ. μου κόβεται η χολή

το **χόμπι** ΟΥΣ.: το χόμπι μας είναι κάτι που μας διασκεδάζει και με το οποίο ασχολούμαστε στον ελεύθερο χρόνο μας: Το αγαπημένο του χόμπι είναι το ψάρεμα και το κολύμπι.

Δ Η λέξη χόμπι δεν κλίνεται.

χοντραίνω (χόντρυνα) ΡΗΜ.:

1. χοντραίνει κάποιος όταν γίνεται χοντρός (= παχαίνω ≠ αδυνατίζω): Χόντρυνα και δε μου μπαίνει το παντελόνι.

2. χοντραίνει 3^ο ΠΡ.: κάτι μας χοντραίνει όταν μας κάνει να δείχνουμε πιο χοντροί (= παχαίνει ≠ λεπταίνει): Δε φοράει κοντές φούστες γιατί τη χοντραίνουν.

3. χοντραίνει 3^ο ΠΡ.: όταν η φωνή μας χοντραίνει, γίνεται πιο βαριά, όπως όταν είμαστε βρα-

χνιασμένοι (≠ λεπταίνει): Στην εφηβεία, η φωνή των αγοριών χοντραίνει.

ο **χοντρός**, η **χοντρή**, το **χοντρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι χοντρός, ζυγίζει πολλά κιλά (= παχύς ≠ αδύνατος, λεπτός): Αποφάσισε να κάνει δίαιτα γιατί είναι χοντρή.

2. όταν κάτι είναι χοντρό, έχει μεγάλο πάχος (≠ λεπτός): Άνοιξε το χοντρό λεξικό στο γράμμα Ε.

3. όταν ένα ρούχο ή ένα ύφασμα είναι χοντρό, είναι πολύ ζεστό (= βαρύς ≠ ελαφρός): Ο βοσκός τυλίχτηκε στη χοντρή του κάπα.

η **χορδή** (της χορδής, των χορδών) ΟΥΣ.:

1. οι χορδές ενός μουσικού οργάνου, όπως η κιθάρα, το βιολί κ.ά., είναι τα λεπτά και μακριά κομμάτια από σύρμα ή πλαστικό, τα οποία βγάζουν ήχο όπως κουνιούνται: Η άρπα έχει είκοσι μία χορδές.

2. η χορδή ενός τόξου είναι το λεπτό σχοινί που ενώνει τις δύο άκρες του: Ένα βέλος πάντα θα κινείται προς τα εμπρός καθώς εκτοξεύεται από τη χορδή του τόξου.

3. (ΜΑΘΗΜ.) στα μαθηματικά, η χορδή είναι η ευθεία γραμμή που ενώνει δύο σημεία της καμπύλης γραμμής του κύκλου: Όταν μια χορδή περνάει από το κέντρο του κύκλου, ονομάζεται διάμετρος.

ο **χορευτής** (του χορευτή, των χορευτών), η **χορεύτρια** (της χορεύτριας, των χορευτριών) ΟΥΣ.: ο χορευτής είναι αυτός που χορεύει ή αυτός που ασχολείται με το χορό: Οι χορευτές του κορυφαίου μπαλέτου θα δώσουν παράσταση στο Μέγαρο Μουσικής.

χορεύω (χόρεψα), **χορεύομαι** ΡΗΜ.:

1. λέμε ότι κάποιος χορεύει ή ότι χορεύει ένα τραγούδι όταν κουνάει το σώμα και τα πόδια του στο ρυθμό της μουσικής: Ήξερε να χορεύει πολύ καλό ζεϊμπέκικο.

2. λέμε ότι χορεύουμε με κάποιον όταν χορεύουμε μαζί του σαν ζευγάρι: Της ζήτησε να χορέψουν ταγκό.

3. χορεύει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι χορεύει όταν κινείται με γρήγορες και ελαφριές κινήσεις: Χόρευαν τα λουλούδια από τον αέρα.

4. χορεύεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: ένα μουσικό κομμάτι χορεύεται όταν είναι κατάλληλο για να το χορέψει κανείς: Το τραγούδι είναι πολύ αργό και δε χορεύεται.

ΕΚΦΡ. χορεύω στο ταψί

χορεύω στο ταψί ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): λέμε ότι κάποιος μας χορεύει στο ταψί όταν μας ταλαιπωρεί και μας κάνει ό,τι θέλει: Είναι κακομαθημένος και τους χορεύει όλους στο ταψί.

χοροπηδάω/χοροπηδώ (χοροπήδηξα και χοροπήδησα) ΡΗΜ.:

1. χοροπηδάει κάποιος όταν πηδάει πάνω κάτω σαν να χορεύει: Τα παιδιά έπαιζαν και χοροπηδούσαν. / Χοροπήδησε από τη χαρά της όταν με είδε.

2. λέμε ότι κάτι χοροπηδάει όταν κινείται πάνω κάτω: *Το καραβάκι χοροπηδούσε σαν τσόφλι πάνω στα κύματα.*

ο **χορός** (του χορού, των χορών) ουσ.:

1. ο χορός είναι αυτό που κάνουμε όταν χορεύουμε: *Είναι δασκάλα χορού. / Μαθαίνει παραδοσιακούς και μοντέρνους χορούς.*

2. χορό λέμε τη γιορτή που οργανώνουμε για να διασκεδάσουμε χορεύοντας: *Ο ετήσιος χορός του συλλόγου θα γίνει σε γνωστό κέντρο διασκέδασης.*

ΕΚΦΡ. στήνω χορό

ο **χορός της κοιλιάς** ουσ.: ο χορός της κοιλιάς είναι ανατολίτικος χορός που χορεύεται από γυναίκες που κουνούν την κοιλιά και τους γοφούς στο ρυθμό της μουσικής

χορταίνω (χόρτασα, χορτασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος χορταίνει, τρώει τόσο ώστε να μην πεινάει πια: *Έφαγε ελαφριά και δε χόρτασε.*

2. όταν χορταίνουμε κάτι, έχουμε από αυτό όσο χρειαζόμαστε για να είμαστε ικανοποιημένοι: *Ήταν ξεκούραστο καλοκαίρι, γιατί χορτάσαμε διακοπές.*

το **χορτάρι** (του χορταριού, των χορταριών) ουσ.:

1. χορτάρι είναι το πολύ μικρό φυτό με λεπτά και μυτερά φύλλα, που συνήθως φυτρώνει μόνο του στο έδαφος (= χόρτο): *Ο κήπος την άνοιξη γεμίζει με χορτάρια.*

2. χορτάρι λέμε και το μέρος που είναι γεμάτο με χορτάρια (= χλόη): *Ξάπλωσε πάνω στο χορτάρι.*

το **χορταρικό** (του χορταρικού, των χορταρικών) ουσ.: τα χορταρικά είναι τα χόρτα που τρώγονται βραστά: *Σαλάτα με βλίτα, ραδίκια και άλλα χορταρικά.*

⚠ Η λέξη χορταρικό χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **χορτάτος**, η **χορτάτη**, το **χορτάτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι χορτάτος, έχει φάει και έχει χορτάσει (= φαγώμενος ≠ νηστικός): *Πήγε στη δεξίωση χορτάτος και δεν είχε όρεξη να δοκιμάσει τους μεζέδες.*

το **χόρτο** (του χόρτου, των χόρτων) ουσ.: χόρτο είναι το πολύ μικρό φυτό με λεπτά και μυτερά φύλλα, που συνήθως φυτρώνει μόνο του στο έδαφος (= χορτάρι): *Η αυλή γέμισε με χόρτα.*

ο **χορτοφάγος**, η **χορτοφάγος**, το **χορτοφάγο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα ζώο είναι χορτοφάγο, τρέφεται μόνο με φυτά και όχι με κρέας άλλων ζώων (= φυτοφάγος ≠ σαρκοφάγος): *Ο ελέφαντας, η καμηλοπάρδαλη και η αντιλόπη είναι χορτοφάγα ζώα.*

2. όταν ένας άνθρωπος είναι χορτοφάγος, αποφεύγει να τρώει κρέας: *Και για τους χορτοφάγους φίλους μου, ετοίμασα σαλάτες με φρέσκα λαχανικά και πίτα με χόρτα.*

η **χορωδία** (της χορωδίας, των χορωδιών) ουσ.: η χορωδία είναι ομάδα τραγουδιστών που μαθαίνουν να τραγουδούν όλοι μαζί διάφορα μουσικά κομμάτια: *Η δασκάλα της μουσικής διδάσκει και διευθύνει την παιδική χορωδία του σχολείου μας.*

χουζουρεύω (χουζούρεψα) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χουζουρεύουμε όταν μετά από τον ύπνο συνεχίζουμε να μένουμε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι: *Τις Κυριακές χουζουρεύει μέχρι το μεσημέρι.*

ο **χουρμάς** (του χουρμά, των χουρμάδων) ουσ.: ο χουρμάς είναι ο μικρός κιτρινωπός καρπός της χουρμαδιάς, που μοιάζει με το βερίκοκο και έχει γλυκιά γεύση και κουκούτσι: *Το δέντρο που βγάζει τους χουρμάδες μοιάζει με το φοίνικα.*

η **χούφτα** (της χούφτας, των χουφτών) ουσ.:

1. όταν κάποιος κρατάει κάτι μέσα στη χούφτα του, το κρατάει μέσα στην παλάμη του χεριού του, έχοντας λυγίσει τα δάχτυλά του προς τα μέσα: *Κρατούσε στη χούφτα της ένα μικρό πουλί.*

2. μια χούφτα αλάτι, πιπέρι ή κάτι άλλο είναι τόσο αλάτι, πιπέρι ή κάτι άλλο, όσο χωράει στην παλάμη του χεριού μας: *Ρίχνετε μια χούφτα αλεύρι στο μείγμα για να σφίξει η ζύμη.*

3. μια χούφτα άνθρωποι ή πράγματα είναι πολύ λίγοι άνθρωποι ή πράγματα: *Μια χούφτα άνθρωποι κατόρθωσαν να διώξουν τον κατακτητή.*

χρειάζομαι (χρειάστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν χρειαζόμαστε κάτι, το έχουμε ανάγκη (= θέλω): *Χρειάζεται επείγοντως χρήματα για την εγχείριση. / Το αυτοκίνητο χρειάζεται πλύσιμο.*

2. **χρειάζεται** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι χρειάζεται όταν είναι χρήσιμο (= χρησιμεύει): *Είναι μικρό παιδί και δεν του χρειάζεται το κινητό.*

3. **χρειάζεται** ΕΠΙΚ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι χρειάζεται να γίνει κάτι και εννοούμε ότι υπάρχει ανάγκη να γίνει: *Είναι κάτι απλό, δε χρειάζεται να ανησυχείς.*

ΕΚΦΡ. τα χρειάζομαι

το **χρέος** (του χρέους, των χρεών) ουσ.:

1. το χρέος είναι τα χρήματα που χρωστάει κάποιος (= οφειλή): *Η εταιρεία αναγκάστηκε να κλείσει γιατί είχε τεράστια χρέη.*

2. λέμε ότι κάτι είναι χρέος μας όταν θεωρούμε ότι πρέπει να το κάνουμε (= καθήκον): *Ως γονιός, αισθάνεται χρέος του να προσφέρει το καλύτερο στα παιδιά του.*

ΕΚΦΡ. κολυμπάω στα χρέη

το **χρήμα** (του χρήματος, των χρημάτων) ουσ.: τα χρήματα είναι τα χάρτινα ή μεταλλικά αντικείμενα που τα δίνουμε για να αγοράσουμε κάτι: *Ξοδεύει πολλά χρήματα σε δίσκους. / Δε θα δεχτεί να κάνει τη δουλειά χωρίς χρήματα.*

ΕΚΦΡ. κολυμπάω στο χρήμα

το **χρηματιστήριο** (του χρηματιστηρίου, των χρηματιστηρίων) ουσ.: το χρηματιστήριο είναι

το μέρος όπου κάποιοι πουλάνε και αγοράζουν μετοχές ή εμπορεύματα: *Παρατηρήθηκε από-τομη πτώση των τιμών στα ευρωπαϊκά χρημα-τιστήρια.*

το **χρηματοκιβώτιο** (του χρηματοκιβωτίου, των χρηματοκιβωτίων) ουσ.: το χρηματοκιβώ-τιο είναι ένα μεταλλικό κουτί που κλείνει με ασφάλεια, μέσα στο οποίο φυλάμε χρήματα ή αντικείμενα μεγάλης αξίας: *Η διαθήκη του πάμπλουτου θείου βρέθηκε μέσα στο χρημα-τοκιβώτιο.*

η **χρήση** (της χρήσης, των χρήσεων) ουσ.: η χρήση είναι το να χρησιμοποιούμε κάτι: *Απα-γορεύεται η χρήση κινητών τηλεφώνων στα σχολεία.* / *Η αλοιφή είναι μόνο για εξωτερική χρήση.*

χρησιμεύει (χρησίμεψε) ρημ.: κάτι μας χρη-σιμεύει όταν μας είναι χρήσιμο ή ωφέλιμο: *Η χύτρα μάς χρησιμεύει για να μαγειρεύουμε γρήγορα.* / *Πιστεύει ότι τα μαθηματικά δεν του χρησίμεψαν σε τίποτα.* (= ωφελεί)

χρησιμοποιάω (χρησιμοποίησα), **χρησιμοποι-ούμαι** (χρησιμοποιήθηκα, χρησιμοποιημένος) ρημ.:

1. χρησιμοποιούμε ένα εργαλείο, ένα μέσο κτλ. όταν καταφέρνουμε κάτι με αυτό (= μεταχει-ρίζομαι): *Χρησιμοποίησε ένα κοφτερό μαχαίρι για να κόψει το κρέας.* / *Μπορώ να χρησιμο-ποιήσω το τηλέφωνό σου;* / *Δε χρησιμοποιεί καθόλου τη φαντασία της όταν γράφει.*

2. λέμε ότι κάποιος μας χρησιμοποιεί όταν μας βάζει να κάνουμε κάτι από το οποίο συνήθως ωφελείται ο ίδιος: *Ο προπονητής σκέφτεται να τον χρησιμοποιήσει στον επόμενο αγώνα.* / *Τη χρησιμοποίησε για να κερδίσει χρήματα.* (= εκ-μεταλλεύομαι)

ο **χρήσιμος**, η **χρήσιμη**, το **χρήσιμο** επιφ.: όταν κάτι είναι χρήσιμο, χρησιμεύει σε κάτι (≠ άχρηστος): *Η χύτρα ταχύτητας είναι πολύ χρή-σιμο σκεύος για τη σύγχρονη νοικοκυρά.* / *Η αστυνομία συγκέντρωσε χρήσιμες πληροφορι-ες για την παράνομη οργάνωση.*

η **χρησιμότητα** (της χρησιμότητας) ουσ.: η χρη-σιμότητα είναι το να είναι κάτι χρήσιμο: *Είναι γνωστή η χρησιμότητα του νερού για την ομα-λή λειτουργία του οργανισμού.*

⚠ Η λέξη χρησιμότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χριστιανικός**, η **χριστιανική**, το **χριστιανι-κό** επιφ.: όταν κάτι είναι χριστιανικό, έχει σχέ-ση με το χριστιανισμό ή με τους χριστιανούς: *Κάθε Κυριακή γίνεται λειτουργία στη χριστι-ανική εκκλησία.*

ο **χριστιανισμός** (του χριστιανισμού) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): ο χριστιανισμός είναι η θρησκεία που στηρίζεται στη διδασκαλία του Χριστού: *Ο χρι-στιανισμός ως μονοθεϊστική θρησκεία δέχεται την ύπαρξη ενός θεού.*

⚠ Η λέξη χριστιανισμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χριστιανός** (του χριστιανού, των χριστιανών), η **χριστιανή** (της χριστιανής) ουσ.+επιφ. (ΘΡΗΣΚ.):

χριστιανός είναι αυτός που πιστεύει στο Χριστό και ακολουθεί τα διδάγματά του: *Οι ορθόδοξοι, οι καθολικοί και οι διαμαρτυρόμενοι είναι χρι-στιανοί.* / *Οι χριστιανοί κάτοικοι του νησιού συ-νυπάρχουν ειρηνικά με τους μουσουλμάνους.*

ο **Χριστός** (του Χριστού) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): ο Χριστός είναι πρόσωπο που λατρεύουν οι χριστιανοί επειδή πιστεύουν ότι είναι γιος του Θεού (= Ιησούς Χριστός): *Ο χριστιανισμός στηρίζεται στα διδάγματα του Χριστού.*

ΕΚΦΡ. Χριστός ανέστη

Χριστός ανέστη ΕΚΦΡ. (ΘΡΗΣΚ.): ευχή που λένε οι χριστιανοί όταν γιορτάζουν την Ανάσταση του Χριστού το Πάσχα: *“Χριστός ανέστη” του ευχή-θηκε και εκείνος απάντησε “Αληθώς ανέστη”.*

τα **Χριστούγεννα** (των Χριστουγέννων) ουσ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) τα Χριστούγεννα είναι θρησκευτική γιορτή στις 25 Δεκεμβρίου κάθε χρόνο, κατά την οποία οι χριστιανοί γιορτάζουν τη γέννηση του Χριστού: *Θα γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα όλη η οικογένεια μαζί.*

2. Χριστούγεννα λέμε τις ημέρες λίγο πριν και λίγο μετά από την ημέρα των Χριστουγέννων: *Τα Χριστούγεννα κλείνουν τα σχολεία.*

το **χριστουγεννιάτικο δέντρο** ουσ.: το χρι-στουγεννιάτικο δέντρο είναι ένα αληθινό ή ψεύτικο έλατο που στολίζουμε τα Χριστούγεν-να: *Κρέμασε πολύχρωμα στολίδια και φωτάκια στο χριστουγεννιάτικο δέντρο.*

ο **χριστουγεννιάτικος**, η **χριστουγεννιάτικη**, το **χριστουγεννιάτικο** επιφ.: χριστουγεννιάτι-κο είναι καθετί που έχει σχέση με τα Χριστού-γεννα ή γίνεται τα Χριστούγεννα: *Αγοράσαμε χριστουγεννιάτικα δώρα για τα παιδιά.*

η **χρονιά** (της χρονιάς) ουσ.:

1. η χρονιά είναι το διάστημα των δώδεκα μη-νών (= χρόνος, έτος): *Σκέφτομαι να μετακο-μίσω μέσα στην επόμενη χρονιά.*

2. η σχολική χρονιά είναι το διάστημα μέσα στο χρόνο που λειτουργούν τα σχολεία (= έτος): *Η νέα σχολική χρονιά ξεκινάει το Σεπτέμβριο.*

⚠ Η λέξη χρονιά δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθ-μό.

ΕΚΦΡ. τρώω της χρονιάς μου

χρόνια πολλά! επιφ.: ευχή που λέμε όταν είναι γιορτή ή σε κάποιον που έχει γενέθλια: *Χρόνια πολλά και καλή χρονιά!*

η **χρονολογία** (της χρονολογίας, των χρονολο-γιών) ουσ.: η χρονολογία ενός γεγονότος είναι η συγκεκριμένη χρονική στιγμή που έχει συμ-βεί αυτό το γεγονός: *Πάνω στα βιβλία γράφε-ται πάντα η χρονολογία της πρώτης έκδοσης.*

το **χρονόμετρο** (του χρονόμετρου, των χρονό-μετρων) ουσ.: το χρονόμετρο είναι το όργανο με το οποίο μετράμε με μεγάλη ακρίβεια το χρόνο: *Οι αθλητές των αγώνων δρόμων με-τρούν με το χρονόμετρο πόσο γρήγορα τρέ-χουν μια κούρσα.*

ο **χρόνος** (του χρόνου, των χρόνων) ουσ.:

1. ο χρόνος είναι αυτό που μετράμε με ώρες, ημέρες, μήνες κτλ.: *Ο χρόνος γιατρεύει τις πληγές.*

2. ο χρόνος είναι μια ορισμένη περίοδος στην ιστορία ή στη ζωή ενός ανθρώπου (= εποχή): *Τα μυστήρια του σύμπαντος μαγεύουν τον άνθρωπο από τα χρόνια της αρχαιότητας. / Θυμάται με νοσταλγία τα φοιτητικά του χρόνια.*

3. ο χρόνος είναι το χρονικό διάστημα που χρειαζόμαστε για να κάνουμε κάτι (= καιρός, ώρα): *Χρειάζομαι λίγο ακόμη χρόνο για να τελειώσω το διάβασμα. / Αφιερώνει λίγο χρόνο στα παιδιά της.*

4. χρόνο λέμε το διάστημα των δώδεκα μηνών (= έτος): *Έχω δύο χρόνια να τον δω. / Πόσο χρονών είναι το παιδί;*

5. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, λέμε χρόνο τη μορφή που παίρνει ένα ρήμα για να δείξει πότε γίνεται κάτι, στο παρελθόν, στο παρόν ή στο μέλλον: *Ο αόριστος και ο παρατατικός είναι παρελθοντικοί χρόνοι.*

⚠ Η πληθυντικός αριθμός της λέξης χρόνος είναι "οι χρόνοι" (για τη σημασία 5) και "τα χρόνια" (για τις σημασίες 2, 4).

ΕΚΦΡ. είναι ζήτημα χρόνου, σε ανύποπτο χρόνο

το **χρυσάνθεμο** (του χρυσάνθεμου, των χρυσάνθεμων) ουσ.:

1. το χρυσάνθεμο είναι ένα φυτό που βγάζει λουλούδια με μικρά και πυκνά πέταλα σε διάφορα χρώματα: *Το χρυσάνθεμο ανθίζει κυρίως το φθινόπωρο.*

2. χρυσάνθεμο λέμε το λουλούδι αυτού του φυτού: *Μου έφερε ένα μπουκέτο με κίτρινα χρυσάνθεμα.*

ο **χρυσ αφής**, η **χρυσ αφί**, το **χρυσ αφί** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χρυσ αφί, έχει το χρώμα του χρυσού (= χρυσός, χρυσ αφένιος): *Φορούσε ένα σακάκι με χρυσ αφί κουμπιά.*

το **χρυσ αφί** ουσ.: το χρυσ αφί είναι το χρώμα του χρυσού: *Η χορεύτρια ήταν ντυμένη στα χρυσ αφιά.*

⚠ Η λέξη χρυσ αφί δεν κλίνεται.

το **χρυσ άφι** (του χρυσ αφιού, των χρυσ αφιών) ουσ.: έτσι λέγεται αλλιώς το μέταλλο χρυσός: *Φορούσε ένα κόσμημα από καθαρό χρυσ άφι.*

το **χρυσ αφικό** (του χρυσ αφικού, των χρυσ αφικών) ουσ.: χρυσ αφικά λέμε τα κοσμήματα που είναι φτιαγμένα από χρυσό: *Στο σεντούκι έχω φυλαγμένα τα χρυσ αφικά της γιαγιάς μου.*

⚠ Η λέξη χρυσ αφικό χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **χρυσ οθήρας** (του χρυσ οθήρα, των χρυσ οθηρών) ουσ.: ο χρυσ οθήρας είναι αυτός που ψάχνει για χρυσό: *Φτωχοί χρυσ οθήρες κοσκινίζουν τη λάσπη του ποταμού με την ελπίδα να βρουν λίγα γραμμάρια χρυσού.*

ο **χρυσός**, η **χρυσή**, το **χρυσό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χρυσό, είναι φτιαγμένο από χρυσό, από χρυσάφι: *Στον αρραβώνα φόρεσαν χρυσές βέρες. / Βγήκε πρώτος στον αγώνα και πήρε το χρυσό μετάλλιο.*

2. λέμε ότι κάτι είναι χρυσό όταν έχει το κίτρινο λαμπερό χρώμα του χρυσού (= χρυσ αφής, χρυσ αφένιος): *Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά.*

3. λέμε για κάποιον ότι είναι χρυσός άνθρωπος όταν είναι πολύ καλός: *Είναι χρυσό παιδί και άριστος μαθητής.*

ΕΚΦΡ. τρώω με χρυσά κουτάλια

ο **χρυσός** (του χρυσού) ουσ.: ο χρυσός είναι πολύτιμο μέταλλο που λάμπει, έχει κίτρινο χρώμα και μεγάλη αξία (= μάλαμα, χρυσάφι): *Δαχτυλίδι από χρυσό.*

⚠ Η λέξη χρυσός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **χρυσ οχέρης** (του χρυσ οχέρη, των χρυσ οχηρών), η **χρυσ οχέρα** (της χρυσ οχέρας) ουσ.: χρυσ οχέρη λέμε κάποιον που είναι πολύ επιδέξιος και κάνει όμορφα πράγματα με τα χέρια του: *Είναι πολύ χρυσ οχέρα και φτιάχνει καταπληκτικά κεντήματα.*

ο **χρυσ οχόος** (του χρυσ οχόου, των χρυσ οχόων) ουσ.:

1. ο χρυσ οχόος είναι ο τεχνίτης που φτιάχνει κοσμήματα από χρυσό: *Ζήτησε από το χρυσ οχό να σκαλίσει το όνομά της πάνω στη χρυσή ταυτότητα.*

2. ο χρυσ οχόος είναι αυτός που πουλάει κοσμήματα, συνήθως από χρυσό: *Λήστεψαν το κοσμηματοπωλείο, αφού πρώτα χτύπησαν και έδεσαν το χρυσ οχό.*

το **χρυσ ωρυχείο** (του χρυσ ωρυχείου, των χρυσ ωρυχείων) ουσ.:

1. το χρυσ ωρυχείο είναι το ορυχείο από το οποίο βγάζουν οι άνθρωποι χρυσό: *Η Αυστραλία έχει πολλά χρυσ ωρυχεία.*

2. χρυσ ωρυχείο λέμε μια επιχείρηση ή μια δουλειά που είναι πολύ πετυχημένη και βγάζει πολλά κέρδη: *Το κατάλληλο κλίμα και η καλή τοποθεσία μπορεί να κάνουν έναν αμπελώνα σωστό χρυσ ωρυχείο.*

το **χρώμα** (του χρώματος, των χρωμάτων) ουσ.:

1. χρώμα είναι η εμφάνιση που έχει κάτι από τον τρόπο που πέφτει πάνω του το φως: *Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το κόκκινο. / Το ουράνιο τόξο έχει πάνω του τα χρώματα της ίριδας.*

2. χρώμα λέμε κάθε χρώμα εκτός από το άσπρο και το μαύρο: *Μια ασπρόμαυρη φωτογραφία δεν έχει χρώματα.*

3. χρώμα λέμε τη στερεή ή υγρή ουσία με την οποία βάφουμε τους τοίχους, τα μαλλιά μας κτλ. (= μπογιά): *Αγόρασα χρώμα για να βάψω το σπίτι.*

4. χρώμα λέμε την ιδιαίτερη εκφραστικότητα που έχει η φωνή μας από τον τρόπο που ανεβαίνει ή κατεβαίνει η έντασή της (= χροιά):

Βάλε λίγο χρώμα στη φωνή σου όταν απαγγέλλεις ποιήματα.

χρωματίζω (χρωμάτισα), **χρωματίζομαι** (χρωματίστηκα, χρωματισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χρωματίζουμε κάτι, βάζουμε πάνω του χρώμα ή μπογιά (= βάφω): *Χρωμάτισε τα κουτιά σε διάφορα χρώματα.*

2. όταν κάποιος χρωματίζει τη φωνή του, μιλάει με τέτοιο τρόπο, ώστε να τονίζει τα συναισθήματά του: *Ενώ η φωνή της ήταν γλυκιά, τη χρωμάτιζε με τέτοιο τρόπο σαν να είναι μεγάλης γυναίκας.*

ο χρωματιστός, η χρωματιστή, το χρωματιστό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χρωματιστό, έχει πάνω του ένα ή περισσότερα χρώματα (= εγχρωμος): *Τα παιδιά έπαιζαν με τους χρωματιστούς βόλους.*

χρωστάω/χρωστώ ΡΗΜ.:

1. όταν χρωστάμε σε κάποιον κάτι, πρέπει να τον πληρώσουμε για κάτι που μας έδωσε, μας πούλησε ή μας δάνεισε (= οφείλω): *Του χρωστάω εκατόν πενήντα ευρώ. / Ακόμα χρωστάει το σπίτι του στην τράπεζα.*

2. χρωστάμε σε κάποιον κάτι για το καλό που μας έκανε όταν πρέπει να κάνουμε κάτι παρόμοιο για να τον ευχαριστήσουμε (= οφείλω): *Χρωστάει ευγνωμοσύνη στο γιατρό που του έσωσε τη ζωή.*

⚠ Η λέξη χρωστάω έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

το χταπόδι (του χταποδιού, των χταποδιών) ΟΥΣ.:

1. το χταπόδι είναι ένα ζώο της θάλασσας με μικρό κεφάλι από το οποίο ξεκινούν οκτώ πλοκάμια: *Πήγε για υποβρύχιο ψάρεμα και έβγαλε ένα τεράστιο χταπόδι.*

2. χταπόδι λέμε το κρέας αυτού του ζώου, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: *Παραγγείλαμε χταπόδι στα κάρβουνα και ουζάκι.*

η χτένα (της χτένας, των χτενών) ΟΥΣ.: η χτένα είναι ένα αντικείμενο που έχει μια σειρά από δόντια και το χρησιμοποιούμε για να ξεμπερδεύουμε τα μαλλιά μας: *Περνούσα τη χτένα στα λαμπερά μαλλιά της που μύριζαν φρέσκο άρωμα.*

χτενίζω (χτένισα), **χτενίζομαι** (χτενίστηκα, χτενισμένος) ΡΗΜ.:

1. χτενίζουμε τα μαλλιά μας όταν τα ξεμπερδεύουμε με χτένα (≠ ξεχτενίζω): *Με αργές κινήσεις ντύθηκε, βάφτηκε και χτένισε τα μαλλιά της.*

2. λέμε ότι χτενίζουμε ένα κείμενο όταν το κοιτάζουμε προσεκτικά για να το διορθώσουμε: *Χτένισε το κείμενο της ομιλίας της πριν το εκφωνήσει.*

3. χτενίζομαι ΠΑΘ.: χτενίζεται κάποιος όταν χτενίζει τα μαλλιά μόνος του ή πηγαίνει στο κομμωτήριο για να του τα χτενίσουν: *Αφού ντύθηκε, χτενίστηκε μπροστά σ' ένα μικρό καθρέφτη.*

το χτένισμα (του χτενίσματος, των χτενισμάτων) ΟΥΣ.:

1. το χτένισμα είναι το να χτενίζει κάποιος τα μαλλιά του: *Ντύθηκε στα γρήγορα, έκανε ένα βιαστικό χτένισμα και βγήκε.*

2. χτένισμα λέμε και τον τρόπο με τον οποίο είναι χτενισμένος κάποιος (= κόμμωση): *Βρείτε το χτένισμα που ταιριάζει στο πρόσωπό σας.*

χτες και χθες ΕΠΙΡΡ.:

1. την προηγούμενη μέρα: *Χτες κοιμήθηκα αργά, γι' αυτό άργησα να ξυπνήσω σήμερα το πρωί.*

2. όταν λέμε χτες, εννοούμε στο παρελθόν: *Μέχρι χτες δεν ήξερε να οδηγεί, πώς λέει ότι είναι έμπειρος οδηγός!*

ο χτεσινός, η χτεσινή, το χτεσινό και ο χθεσινός, η χθεσινή, το χθεσινό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χτεσινό, έγινε χτες: *Σήμερα όλα τα κανάλια παίζουν τη χτεσινή συναυλία.*

χτίζω (έχτισα), **χτίζομαι** (χτίστηκα, χτισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χτίζουμε ένα σπίτι, έναν τοίχο κτλ. χρησιμοποιούμε πέτρες, τούβλα, τσιμέντο και άλλα υλικά για να το κατασκευάσουμε (= οικοδομώ ≠ γκρεμίζω): *Είναι πολιτικός μηχανικός και χτίζει σπίτια. / Ο Παρθενώνας χτίστηκε στην αρχαία Αθήνα.*

2. λέμε ότι χτίζουμε το μέλλον ή την καριέρα μας όταν εργαζόμαστε σκληρά για να το καταφέρουμε (= δημιουργώ): *Οι νέοι ονειρεύονται να χτίσουν ένα ειρηνικό μέλλον για τον κόσμο.*

ο χτίστης (του χτίστη, των χτιστών) ΟΥΣ.: ο χτίστης είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να χτίζει (= οικοδόμος): *Τα σπίτια του χωριού είναι πέτρινα, χτισμένα παραδοσιακά από ντόπιους χτίστες και τεχνίτες.*

χτυπάω/χτυπώ (χτύπησα), **χτυπιέμαι** (χτυπήθηκα, χτυπημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χτυπάμε κάποιον ή κάτι, φέρνουμε με γρήγορες κινήσεις και με δύναμη το χέρι μας πάνω του: *Μη χτυπάς τον αδερφό σου! (= δέρνω) / Χτυπούσε την πέτρα με το σφυρί για να τη σπάσει.*

2. όταν χτυπάμε κάτι ή κάποιον, πέφτουμε με δύναμη πάνω του: *Χτύπησε με το αυτοκίνητο στο πεζοδρόμιο. (= πέφτω) / Τον χτύπησε αυτοκίνητο. (= τραυματίζω, πατάω)*

3. όταν μια σφαίρα χτυπάει κάποιον ή κάτι, πέφτει πάνω του και τον τραυματίζει ή το καταστρέφει: *Βλήματα χτύπησαν το εχθρικό αεροπλάνο. / Χτυπήθηκε από αδέσποτη σφαίρα.*

4. όταν χτυπάμε κάτι, το κουνάμε με δύναμη μέσα σε κάποιο σκεύος: *Χτυπάμε τα αυγά και μετά ρίχνουμε τη ζάχαρη. (= ανακατεύω)*

5. όταν κάποιος χτυπάει, δημιουργείται πληγή στο σώμα του (= τραυματίζομαι): *Έπεσα από τη σκάλα και χτύπησα.*

6. όταν κάτι χτυπάει ή όταν το χτυπάμε, βγάζει ήχο: *Χτύπησε την πόρτα αλλά δεν του άνοιξαν.*

/ Χτυπάει το κουδούνι, δεν το ακούς; / Όταν χτυπήσει το τηλέφωνο, να το σηκώσεις εσύ.

7. χτυπάει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν μας χτυπάει κάτι, μας κάνει να πάθουμε κακό: *Η ανεργία χτυπάει τους νέους και τις γυναίκες. / Τους χτύπησε μεγάλη συμφορά. (= βρίσκει)*

8. χτυπιέμαι ΠΑΘ.: όταν κάποιος χτυπιέται, χτυπάει τον εαυτό του με δύναμη από πόνο, θυμό κτλ.: *Κλαίει και χτυπιέται! / Όσο και να χτυπηθείς, δε θα σου κάνω το χατίρι.*

9. χτυπιέμαι ΠΑΘ.: όταν χτυπιόμαστε με κάποιον, δίνουμε ξύλο ο ένας στον άλλο (= δέρνομαι): *Μη μαλώνετε και μη χτυπιέστε.*

ΕΚΦΡ. με χτυπάει το παπούτσι, χτυπάω ξύλο, χτυπάω στα νεύρα, χτυπάω το καμπανάκι, χτυπάω το κεφάλι μου

χτυπάω ξύλο ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν ευχόμαστε να μη συμβεί κάτι κακό: *Να χτυπήσω ξύλο, φέτος δεν αρρώστησα ούτε μια φορά όλο το χειμώνα.*

χτυπάω στα νεύρα ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάποιος ή κάτι μας χτυπάει στα νεύρα, μας εκνευρίζει: *Δεν τον αντέχω, μου χτυπάει στα νεύρα η αδιανομία του.*

χτυπάω το καμπανάκι ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος ή κάτι χτυπάει το καμπανάκι, μας προειδοποιεί για κάποιον σοβαρό κίνδυνο: *Οι οικολογικές οργανώσεις χτυπούν το καμπανάκι για τη μόλυνση του περιβάλλοντος.*

χτυπάω το κεφάλι μου ΕΚΦΡ.: όταν χτυπάμε το κεφάλι μας στον τοίχο, μετανιώνουμε για κάτι (= βαράω το κεφάλι μου): *Παράτησε το σχολείο και τώρα χτυπάει το κεφάλι του.*

το **χτύπημα** (του χτυπήματος, των χτυπημάτων) ΟΥΣ.:

1. το χτύπημα είναι αυτό που κάνουμε όταν χτυπάμε κάποιον ή κάτι: *Με ένα χτύπημα τον ρίχνει αναίσθητο και του κλέβει την τσάντα.*

2. το χτύπημα είναι αυτό που κάνουμε όταν χτυπάμε κάτι για να βγάλει ήχο και ο ήχος που ακούγεται: *Ακούστηκε ένα δυνατό χτύπημα στο τζάμι.*

3. το χτύπημα είναι αυτό που παθαίνουμε όταν τραυματιζόμαστε (= πληγή, τραύμα): *Σε πονάει πολύ το χτύπημα στο χέρι;*

4. το χτύπημα είναι η επίθεση: *Ετοιμάζουν νέο τρομοκρατικό χτύπημα.*

5. χτύπημα λέμε τη δυστυχία: *Η ανεργία αποτελεί μεγάλο χτύπημα για τους νέους.*

6. το χτύπημα είναι αυτό που κάνουμε όταν χτυπάμε αυγά, γάλα κτλ. (= ανακάτεμα): *Μόλις τελειώσετε με το χτύπημα, χύνετε τα αυγά στο τηγάνι.*

ο **χτύπος** (του χτύπου, των χτύπων) ΟΥΣ.:

1. ο χτύπος είναι ο ήχος που βγάζει κάτι όταν το χτυπάμε: *Ο χτύπος της καμπάνας ακούγεται σε όλη την πόλη.*

2. ο χτύπος είναι ο ρυθμικός ήχος που κάνει ένα όργανο που λειτουργεί: *Το συναίσθημα του φόβου μειώνει τους χτύπους της καρδιάς.*

η **χυλοπίτα** (της χυλοπίτας, των χυλοπιτών) ΟΥΣ.: οι χυλοπίτες είναι ένα είδος λεπτού και πλατιού ζυμαρικού: *Το κοτόπουλο με τις χυλοπίτες είναι ένα απολαυστικό πιάτο.*

χύμα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι πουλιέται χύμα, δεν είναι μέσα σε θήκη, κουτί ή άλλη συσκευασία: *Αγοράζει χύμα όσπρια από τον μπακάλη. / Στις μικρές ταβέρνες βρίσκεις πολύ καλό χύμα κρασί.*

2. λέμε ότι τα αντικείμενα είναι χύμα κάπου όταν είναι σκορπισμένα ή βαλμένα χωρίς τάξη: *Βάζει τα κοσμήματά της χύμα μέσα σ' ένα συρτάρι και μετά δεν μπορεί να τα ξεχωρίσει.*

ο **χυμός** (του χυμού, των χυμών) ΟΥΣ.: ο χυμός είναι το υγρό που παίρνουμε όταν στύψουμε φρούτα ή λαχανικά: *Προσθέτουμε το λάδι, το χυμό ντομάτας και τα μπαχαρικά. / Πίνει φρέσκο χυμό πορτοκάλι, γιατί είναι πλούσιος σε βιταμίνες.*

χύνω (έχυσα), **χύνομαι** (χύθηκα, χυμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χύνουμε ένα υγρό από ένα δοχείο, το αφήνουμε να κυλήσει έξω από αυτό: *Έχυσε το κρασί στα ρούχα του. / Φούσκωσε το γάλα και χύθηκε έξω από το μπρίκι.*

2. χύνομαι ΠΑΘ.: χύνομαι σε κάποιον όταν πηγαίνω με ορμή προς το μέρος του (= χιμάρω): *Χύθηκε πάνω μου να με δειρί.*

3. χύνεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: ένας ποταμός χύνεται στη θάλασσα όταν τα νερά του καταλήγουν εκεί (= εκβάλλει): *Ο Αξιός χύνεται στο Θερμαϊκό κόλπο.*

η **χύτρα ταχύτητας** και η **χύτρα** ΟΥΣ.: η χύτρα ταχύτητας είναι μια βαθιά κατσαρόλα με ειδικό καπάκι που κλείνει πολύ σφιχτά και κρατάει μέσα τον ατμό, με αποτέλεσμα τα φαγητά να μαγειρεύονται πολύ γρήγορα: *Οι εργαζόμενες νοικοκυρές μαγειρεύουν σε χύτρες ταχύτητας και όχι σε απλές κατσαρόλες.*

το **χώμα** (του χώματος, των χωμάτων) ΟΥΣ.:

1. το χώμα είναι η ουσία στην επιφάνεια της γης πάνω στην οποία φυτρώνουν τα φυτά: *Σκάλισε το χώμα γύρω από τη ρίζα του φυτού. / Όταν βρέχει, το χώμα γίνεται λάσπη.*

2. το χώμα είναι η επιφάνεια της γης πάνω στην οποία περπατάμε (= έδαφος): *Τον έσπρωξε με δύναμη και τον έριξε στο χώμα.*

η **χωματερή** (της χωματερής, των χωματερών) ΟΥΣ.: η χωματερή είναι μεγάλη έκταση με χώμα, στην οποία μαζεύουμε και θάβουμε τα σκουπίδια των πόλεων: *Οι χωματερές πρέπει να βρίσκονται μακριά από περιοχές στις οποίες ζουν άνθρωποι.*

ο **χωματόδρομος** (του χωματόδρομου, των χωματόδρομων) ΟΥΣ.: ο χωματόδρομος είναι ο δρόμος που έχει χώμα ή πέτρες και δεν τον έχουν στρώσει με άσφαλτο: *Τα λάστιχα των αυτοκινήτων καταστρέφονται στους χωματόδρομους.*

το **χωνάκι** ουσ.:

1. το χωνάκι είναι ένα λεπτό μπισκότο σε σχήμα χωνιού, που το χρησιμοποιούμε για να κρατάμε το παγωτό: *Το παγωτό σας το θέλετε μέσα σε χωνάκι ή σε κυπελλάκι;*

2. το χωνάκι είναι το παγωτό που τρώμε μέσα σε αυτό το μπισκότο: *Σταμάτησα σε ένα ζαχαροπλαστείο κι αγόρασα ένα παγωτό χωνάκι.*

Δ Η λέξη χωνάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

χωνεύω (χώνεψα), **χωνεύομαι** (χωνεύτηκα, χωνεμένος) ρημ.:

1. όταν χωνεύω, το σώμα μου αλλάζει την τροφή που έχω φάει σε ουσίες χρήσιμες για τον οργανισμό μου: *Μην κάνεις μπάνιο πριν χωνέψεις.*

2. όταν χωνεύουμε κάτι, δεχόμαστε ότι έγινε κάτι δυσάρεστο, που δεν μπορεί να αλλάξει: *Πρέπει να το χωνέψεις ότι απέτυχες στις εξετάσεις.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν λέμε ότι χωνεύουμε κάποιον ή κάτι, εννοούμε ότι τον συμπαθούμε (≠ αντιπαθώ): *Μου έβαλε χαμηλό βαθμό επειδή δε με χωνεύει. / Δε χωνεύει την υποκρισία.*

η **χώνεψη** (της χώνεψης) ουσ.: η χώνεψη είναι αυτό που γίνεται όταν η τροφή περνάει στο στομάχι μας και το σώμα μας κρατάει τις ουσίες της που είναι χρήσιμες για τον οργανισμό (= πέψη): *Η χώνεψη ενός φαγητού κρατάει περίπου τρεις ώρες.*

Δ Η λέξη χώνεψη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **χωνί** (του χωνιού, των χωνιών) ουσ.:

1. το χωνί είναι ένα αντικείμενο που έχει πλατύ και στρογγυλό άνοιγμα στο πάνω μέρος του κι έναν κοντό και στενό σωλήνα στη βάση του, και το χρησιμοποιούμε για να χύνουμε υγρά σε δοχεία με στενό άνοιγμα: *Πήρε ένα χωνί για να αδειάσει το λάδι από τον τενεκέ στο μπουκάλι.*

2. χωνί λέμε καθετί που το σχήμα του θυμίζει χωνί: *Έβαλε τα χέρια του σαν χωνί μπροστά στο στόμα του για να φωνάζει πιο δυνατά.*

χώνω (έχωσα), **χώνομαι** (χώθηκα, χωμένος) ρημ.:

1. χώνουμε κάτι κάπου όταν το πιέζουμε για να μπει βαθιά εκεί (= μπηγώ): *Έχωσε το μαχαίρι στο ψωμί.*

2. όταν χώνουμε κάτι, το βάζουμε κάπου για να το κρύψουμε (= καταχωνιάζω): *Έχωσε τα λεφτά κάτω από το στρώμα.*

3. **χώνομαι** παθ.: χώνομαι σε κάποιο μέρος όταν μπαίνω ολόκληρος εκεί: *Η γάτα χώθηκε κάτω από τον καναπέ. (= τρυπώνω) / Χώθηκε κάτω από τα σκεπάσματα γιατί κρύωνε.*

ΕΚΦΡ. χώνω τη μύτη μου

χώνω τη μύτη μου ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε για κάποιον όταν ανακατεύεται σε ξένες υποθέσεις: *Είναι πολύ περίεργος και χώνει τη μύτη του παντού.*

η **χώρα** (της χώρας, των χωρών) ουσ.:

1. η χώρα είναι κάθε περιοχή της γης που χωρίζεται με σύνορα από άλλες και έχει δική της

κυβέρνηση, στρατό κτλ. (= κράτος): *Έχει ταξι-δέψει σε πολλές χώρες του κόσμου.*

2. η χώρα είναι οι άνθρωποι που κατοικούν σε μια χώρα (= λαός, κάτοικοι): *Όλη η χώρα αναστατώθηκε με την είδηση του πολέμου.*

3. η χώρα μας είναι η πατρίδα μας: *Πρόδωσε τη χώρα του.*

4. η χώρα είναι η πρωτεύουσα σε κάποια ελληνικά νησιά: *Η γραφική χώρα της Σερίφου είναι χτισμένη ψηλά στο λόφο με θέα το λιμάνι.*

ΕΚΦΡ. λαμβάνει χώρα

το **χωρατό** (του χωρατού, των χωρατών) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): χωρατό είναι κάτι που λέμε ή κάνουμε, για να πειράξουμε κάποιον και να γελάσουμε (= αστειό): *Δεν περίμενα ότι θα θύμωνες με το χωρατό μου. / Άσε τα χωρατά και έλα να μιλήσουμε σοβαρά.*

το **χωράφι** (του χωραφιού, των χωραφιών) ουσ.: το χωράφι είναι ένα κομμάτι γης στο οποίο καλλιεργούμε φυτά (= αγρός): *Καλλιεργεί βαμβάκι και σιτάρι στα χωράφια του. / Οι γεωργοί δουλεύουν στα χωράφια.*

χωράω/χωρώ (χώρεσα) ρημ.:

1. όταν ένα μπουκάλι χωράει κάτι, έχει αρκετό χώρο για να το έχει μέσα του (= παίρνει): *Η θήκη χωράει περίπου τριάντα σιντί. / Η αίθουσα διαλέξεων χωράει πάνω από διακόσια άτομα.*

2. όταν κάτι χωράει σε κάτι άλλο, μπορούμε να το βάλουμε μέσα σε αυτό (= μπαίνει): *Θα χωρέσουν τόσα πολλά ρούχα σε αυτή τη βαλίτσα;*

χώρια ΕΠΙΡΡ.: φανερώνει ότι δύο ή περισσότερα πρόσωπα ή πράγματα δε βρίσκονται μαζί ή δεν κάνουν κάτι μαζί (= χωριστά ≠ μαζί): *Το ζευγάρι αποφάσισε να πάει χώρια διακοπές.*

ΕΚΦΡ. μαζί δεν κάνουμε και χώρια δεν μπορούμε, μαζί μιλάμε και χώρια καταλαβαινόμαστε

ο **χωριανός** (του χωριανού, των χωριανών), η **χωριανή** (της χωριανής) ουσ.: οι χωριανοί είναι αυτοί που κατάγονται από το ίδιο χωριό: *Συνάντησα τυχαία ένα χωριανό μου στην πόλη. (= συγχωριανός) / Οι χωριανοί αντάλλαξαν ευχές για την καινούρια χρονιά. (= χωρικός)*

ο **χωριάτης** (του χωριάτη, των χωριάτων), η **χωριάτισσα** (της χωριάτισσας) ουσ.:

1. ο χωριάτης είναι αυτός που μένει σε χωριό ή κατάγεται από χωριό (= χωρικός): *Οι ηλικιωμένοι χωριάτες μαζεύονται στην πλατεία του χωριού και διηγούνται παλιές ιστορίες.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) χωριάτη λέμε αυτόν που ντύνεται ή φέρεται όπως οι άνθρωποι που κατάγονται από χωριό: *Της μίλησε πολύ άσχημα και την πρόσβαλε, ο χωριάτης!*

χωριάτικα ΕΠΙΡΡ. (ΜΕΙΩΤ.): όταν κάποιος φέρεται χωριάτικα, άσχημα, χωρίς λεπτότητα ή ευγένεια (= άξεστα, άγαρμπα): *Φέρθηκε εντελώς χωριάτικα και με πρόσβαλε.*

η **χωριάτικη σαλάτα** ουσ.: η χωριάτικη σαλάτα φτιάχνεται με ντομάτα, αγγούρι, τυρί φέτα,

ελιές, κρεμμύδι, πιπεριά, λάδι και ρίγανη: *Το καλοκαίρι τρώμε συχνά χωριάτικη σαλάτα, γιατί είναι πολύ δροσερή.*

ο **χωριάτικος**, η **χωριάτικη**, το **χωριάτικο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι χωριάτικο, έχει σχέση με το χωριό ή με το χωριάτη: *Τα χωριάτικα σπίτια έχουν αυλή, αποθήκη για τα τρόφιμα και χώρο για τα ζώα.*

2. χωριάτικο είναι κάτι που προέρχεται από χωριό ή γίνεται με τον τρόπο που το φτιάχνουν στο χωριό: *Μας έστειλαν φρέσκα χωριάτικα αυγά από το χωριό του πατέρα μου. / Οι περισσότεροι φούρνοι στις πόλεις φτιάχνουν και χωριάτικο ψωμί.*

3. (ΜΕΙΩΤ.) χωριάτικο λέμε κάτι που θυμίζει τον τρόπο που ντύνονται ή φέρονται οι χωριάτες: *Με τα χωριάτικα φερσίματά του την τρόμαξε την κοπέλα!*

χωρίζω (χώρισα), **χωρίζομαι** (χωρίστηκα, χωρισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν χωρίζουμε ένα σύνολο, το κάνουμε να γίνει δύο ή περισσότερα κομμάτια (= μοιράζω): *Χώρισε το φαγητό σε μερίδες για να φτάσει για όλους.*

2. όταν χωρίζουμε δύο ή περισσότερα πράγματα, τα κρατάμε σε χωριστές θέσεις (= απομακρύνω): *Καβγάδιζαν και μπηκε στη μέση για να τους χωρίσει. / Ο δάσκαλος τους χώρισε για να μη μιλάνε.*

3. λέμε ότι χωρίζει ένα ζευγάρι ή δύο σύζυγοι όταν σταματάνε να ζουν μαζί: *Οι γονείς του χώρισαν όταν ήταν μικρός.*

4. όταν δύο άνθρωποι χωρίζουν, φεύγει μακριά ο ένας από τον άλλο (= αποχωρίζομαι): *Χωρίσαμε με την υπόλοιπη παρέα κατά τα μεσάνυχτα.*

5. **χωρίζει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι χωρίζει δύο ή περισσότερα πράγματα, υπάρχει ανάμεσά τους ώστε αυτά να είναι χωριστά ($\neq$ ενώνει, συνδέει): *Το ποτάμι χωρίζει τη βόρεια πλευρά της πόλης από τη νότια.*

6. **χωρίζει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι χωρίζει δύο ή περισσότερα πράγματα, τα κάνει να έχουν διαφορές ή να μην έχουν καλές σχέσεις μεταξύ τους ($\neq$ συνδέει): *Το μίσος χώριζε για χρόνια τους λαούς των δύο χωρών.*

ο **χωρικός** (του χωρικού, των χωρικών), η **χωρική** (της χωρικής) ΟΥΣ.: ο χωρικός είναι ο κάτοικος του χωριού: *Αυτή την εποχή οι περισσότεροι χωρικοί της περιοχής ασχολούνται με τα καπνά.*

το **χωριό** (του χωριού, των χωριών) ΟΥΣ.:

1. το χωριό είναι ένα μέρος με λίγα σπίτια και λίγους κατοίκους, που βρίσκεται στην εξοχή: *Κατάγεται από ένα ορεινό χωριό της Ηπείρου.*

2. το χωριό είναι όλοι κάτοικοι του χωριού: *Τις Κυριακές όλο το χωριό μαζεύεται στην πλατεία.*

3. το χωριό είναι ένα σύνολο από κτίρια που χτίζονται με σκοπό να μείνουν εκεί συγκεκρι-

μένες ομάδες ανθρώπων: *Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων, οι αθλητές φιλοξενήθηκαν στο ολυμπιακό χωριό.*

χωρίς ΠΡΟΘ.: δηλώνει ότι δύο ή περισσότερα πρόσωπα ή πράγματα δεν υπάρχουν ή δε βρίσκονται μαζί ($\neq$ με): *Πίνει τον καφέ χωρίς ζάχαρη. / Κάνει ποδήλατο χωρίς βοηθητικές ρόδες.*

ΕΚΦΡ. χωρίς λόγο

χωρίς λόγο ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται χωρίς λόγο, δεν μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί έγινε: *Άρχισε να με βρίζει ξαφνικά χωρίς λόγο.*

χωρίς προηγούμενο ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάτι είναι χωρίς προηγούμενο όταν δεν έχει ξαναγίνει κάτι παρόμοιο: *Ο καύσωνας το περασμένο καλοκαίρι ήταν χωρίς προηγούμενο.*

ο **χωρισμός** (του χωρισμού, των χωρισμών) ΟΥΣ.:

1. ο χωρισμός είναι το να χωρίζουν δύο ή περισσότερα πρόσωπα ή πράγματα που ήταν ενωμένα ($\neq$ ένωση): *Αφού έγινε η επιλογή των θεμάτων εργασίας, ακολούθησε ο χωρισμός των παιδιών σε ομάδες.*

2. ο χωρισμός είναι το να χωρίζουν δύο άνθρωποι μεταξύ τους: *Η υπερβολική ζήλια οδηγεί πολλά ζευγάρια στο χωρισμό.*

χωριστά ΕΠΙΡΡ.: είναι ό,τι και το χώρια ($\neq$ μαζί): *Μπείτε σε δύο σειρές, χωριστά τα κορίτσια από τα αγόρια.*

ο **χωριστός**, η **χωριστή**, το **χωριστό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι χωριστό, δε βρίσκεται ή δε γίνεται μαζί με κάτι άλλο (= ξεχωριστός): *Με την αδερφή μου, από μικρές, είχαμε χωριστά δωμάτια.*

η **χωρίστρα** (της χωρίστρας) ΟΥΣ.: η χωρίστρα είναι η γραμμή που φαίνεται ανάμεσα στα μαλλιά μας όταν τα χωρίζουμε στη μέση: *Κάνει τη χωρίστρα πάντα στα αριστερά.*

⚠ Η λέξη χωρίστρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **χώρος** (του χώρου, των χώρων) ΟΥΣ.:

1. ο χώρος είναι γενικά η έκταση όπου βρισκόμαστε και κινούμαστε: *Δεν έχει αίσθηση του χώρου και δυσκολεύεται να υπολογίσει τις αποστάσεις.*

2. ο χώρος είναι η θέση που υπάρχει για να μπαίνει κάποιος ή κάτι: *Το σπίτι είναι ευρύχωρο και έχει άνετους χώρους. / Κάτω από το σπίτι μας, δεν έχει χώρο για παρκάρισμα.*

3. χώρο λέμε το συγκεκριμένο τομέα με τον οποίο ασχολείται κάποιος: *Με τα έργα του έχει γίνει πολύ γνωστός στον καλλιτεχνικό χώρο.*